

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 84

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
31 martie 2009

Cuprins

I *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 260/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind regimul comun aplicabil importurilor (versiune codificată)** 1

- Regulamentul (CE) nr. 261/2009 al Comisiei din 30 martie 2009 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 18

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 262/2009 al Comisiei din 30 martie 2009 de stabilire a cerințelor pentru alocarea și utilizarea coordonată a codurilor de interogator în mod S pentru Cerul unic european ⁽¹⁾** 20

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Consiliu

2009/302/CE:

- ★ **Decizia Consiliului din 21 mai 2008 privind semnarea și aplicarea provizorie a Acordului între Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene** 33

Acord între Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene 34

Conferința reprezentanților guvernelor statelor membre

2009/303/CE, Euratom:

- ★ **Decizia reprezentanților guvernelor statelor membre din 25 martie 2009 de numire a doi judecători la Curtea de Justiție a Comunităților Europene** 43

Comisie

2009/304/CE:

- ★ **Decizia Comisiei din 30 martie 2009 de numire a doisprezece membri ai Comitetului consultativ european pentru statistică ⁽¹⁾** 44

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 260/2009 AL CONSILIULUI

din 26 februarie 2009

privind regimul comun aplicabil importurilor

(versiune codificată)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 133,

având în vedere actele privind organizarea comună a piețelor agricole și actele referitoare la produsele agricole transformate, adoptate în temeiul articolului 308 din tratat, mai ales dispozițiile actelor menționate anterior care permit derogarea de la principiul general în temeiul căruia orice restricție cantitativă sau orice măsură cu efect echivalent poate fi înlocuită numai printr-o măsură prevăzută în aceleași acte,

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 3285/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 privind regimul comun aplicabil importurilor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 518/94 ⁽¹⁾ a fost modificat în mod substanțial și în repetate rânduri ⁽²⁾. Din motive de claritate și de raționalizare, ar trebui să se codifice regulamentul menționat.
- (2) Politica comercială comună ar trebui să se bazeze pe principii unitare.
- (3) Comunitatea a încheiat Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, denumită în continuare „OMC”. Anexa 1A la acordul respectiv conține, printre altele, Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (GATT 1994) și un Acord privind măsurile de salvagardare.
- (4) Acordul privind măsurile de salvagardare răspunde necesității de a clarifica și de a consolida dispozițiile GATT

1994, în special pe cele din articolul XIX. Acest acord impune eliminarea măsurilor de salvagardare care nu fac obiectul acestor reguli, precum măsurile de limitare voluntară a exporturilor, acordurile de ordonare a pieței sau orice altă măsură similară aplicată la import sau la export.

- (5) Acordul privind măsurile de salvagardare se referă și la produsele de cărbune și oțel. Regimul comun aplicabil importurilor, mai ales în materie de măsuri de salvagardare, se aplică, prin urmare, și acestor produse, fără a aduce atingere eventualelor măsuri de aplicare a unui acord care face referire cu precădere la produsele de cărbune și oțel.
- (6) Produsele textile din domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 517/94 al Consiliului din 7 martie 1994 privind regimul comun aplicabil importurilor de produse textile din anumite țări terțe, care nu sunt reglementate de acorduri, protocoale sau alte înțelegeri bilaterale sau de alte regimuri comunitare specifice de import ⁽³⁾, fac obiectul unui tratament specific atât pe plan comunitar, cât și pe plan internațional. Prin urmare, acestea ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament.
- (7) Statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la orice pericol apărut ca urmare a unei evoluții a importurilor care ar putea necesita instituirea unei supravegheri comunitare sau aplicarea unor măsuri de salvagardare.
- (8) În astfel de situații, Comisia trebuie să examineze condițiile și modalitățile de efectuare a importurilor și evoluția lor, precum și diferitele aspecte ale situației economice și comerciale și, după caz, eventualele măsuri care trebuie întreprinse.

⁽¹⁾ JO L 349, 31.12.1994, p. 53.

⁽²⁾ A se vedea anexa II.

⁽³⁾ JO L 67, 10.3.1994, p. 1.

- (9) În caz de supraveghere comunitară prealabilă, punerea în liberă circulație a produselor respective ar trebui să fie condiționată de prezentarea unui document de supraveghere care să răspundă unor criterii unitare. Respectivul document ar trebui să fie eliberat de către autoritățile statelor membre, la simpla cerere a importatorului, într-un termen stabilit, fără ca prin aceasta importatorul să dobândească vreun drept de import. Acest document de supraveghere ar trebui, prin urmare, să rămână valabil numai atâta timp cât regimul de import nu a fost modificat.
- (10) Statele membre și Comisia ar trebui să procedeze la un schimb exhaustiv de informații culese în cadrul supravegherii comunitare.
- (11) Comisia și Consiliul adoptă măsurile de salvagardare cerute de interesele Comunității. Aceste interese ar trebui să fie apreciate în ansamblul lor și ar trebui să includă, în special, interesele producătorilor comunitari, ale utilizatorilor și ale consumatorilor.
- (12) Măsurile de salvagardare împotriva unui membru al OMC pot fi avute în vedere numai în cazul în care produsul în cauză este importat în Comunitate în cantități atât de mari și în astfel de condiții sau modalități, încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav producătorilor comunitari de produse similare sau direct concurente, cu excepția cazului în care obligațiile internaționale permit derogarea de la această regulă.
- (13) Ar trebui să fie definite noțiunile de „prejudiciu grav”, „amenințare de prejudiciu grav” și „producători comunitari”, precum și criterii precise pentru determinarea prejudiciului.
- (14) Aplicarea oricărei măsuri de salvagardare ar trebui să fie precedată de o anchetă, sub rezerva dreptului Comisiei de a lua măsuri provizorii în caz de urgență.
- (15) Ar trebui să se stabilească dispoziții detaliate privind deschiderea anchetelor, controalele și inspecțiile solicitate, accesul țărilor exportatoare și al părților interesate la informațiile culese și audierea părților în cauză, precum și posibilitatea ca acestea să prezinte observații.
- (16) Dispozițiile privind ancheta, introduse prin prezentul regulament, nu aduc atingere dispozițiilor comunitare sau naționale privind secretul profesional.
- (17) Se impune, de asemenea, stabilirea unor termene pentru deschiderea anchetelor și pentru determinarea oportu-
- nității eventualelor măsuri, în scopul de a asigura desfășurarea cu rapiditate a acestui proces, ceea ce va permite creșterea securității juridice a operatorilor economici în cauză.
- (18) În cazul în care măsurile de salvagardare iau forma unui contingent, nivelul acestuia nu poate fi, în principiu, mai mic decât media importurilor efectuate în cursul unei perioade reprezentative de cel puțin trei ani.
- (19) În cazul în care contingentul este împărțit între țările furnizoare, partea corespunzătoare fiecăreia dintre aceste țări poate fi stabilită de comun acord cu aceste țări sau determinată în funcție de importurile efectuate pe parcursul unei perioade reprezentative. Cu toate acestea, în caz de prejudiciu grav și de creștere disproporționată a importurilor, se poate deroga de la aceste norme cu condiția respectării obligației de consultare în cadrul Comitetului de salvagardare din OMC.
- (20) Ar trebui să se stabilească perioada maximă în care se aplică măsuri de salvagardare și să se prevadă dispoziții specifice privind prelungirea acestor măsuri, liberalizarea lor progresivă și reexaminarea lor.
- (21) Ar trebui să se stabilească condițiile în care produsele originare dintr-o țară în curs de dezvoltare membră a OMC sunt exceptate de la aplicarea măsurilor de salvagardare.
- (22) Măsurile de supraveghere sau de salvagardare limitate la una sau la mai multe regiuni ale Comunității pot să se dovedească mai adecvate decât măsurile aplicabile întregii Comunități. Cu toate acestea, astfel de măsuri ar trebui să fie autorizate numai în condiții excepționale și în lipsa altor soluții. Este necesar să se vegheze ca aceste măsuri să fie temporare și să perturbe cât mai puțin posibil funcționarea pieței interne.
- (23) În interesul uniformizării regimului aplicabil importurilor, ar trebui ca formalitățile care trebuie îndeplinite de către importatori să se simplifice și să fie identice, indiferent de locul în care se efectuează vămuirea. Prin urmare, ar trebui să se asigure îndeplinirea tuturor formalităților prin utilizarea unor formulare corespunzătoare modelului anexat la prezentul regulament.
- (24) Documentele de supraveghere emise în cadrul unei supravegheri comunitare ar trebui să fie valabile în întreaga Comunitate, indiferent de statul membru emitent,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

PRINCIPII GENERALE

Articolul 1

(1) Prezentul regulament se aplică importurilor de produse originare din țări terțe, cu excepția:

- (a) produselor textile reglementate de anumite norme de import specifice în temeiul Regulamentului (CE) nr. 517/94;
- (b) produselor originare din anumite țări terțe enumerate în Regulamentul (CE) nr. 519/94 al Consiliului din 7 martie 1994 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe ⁽¹⁾.

(2) Importul în Comunitate al produselor menționate la alineatul (1) este liber și nu este, prin urmare, supus niciunei restricții cantitative, fără a aduce atingere măsurilor de salvagardare care pot fi luate în temeiul capitolului V.

CAPITOLUL II

Procedura comunitară de informare și de consultare

Articolul 2

Statele membre informează Comisia în cazul în care evoluția importurilor poate impune necesitatea recurgerii la măsuri de supraveghere sau de salvagardare. Această informare trebuie să conțină dovezile disponibile, determinate pe baza criteriilor definite în articolul 10. Comisia transmite, fără întârziere, această informație tuturor statelor membre.

Articolul 3

(1) Se pot demara consultări, fie la cererea unui stat membru, fie la inițiativa Comisiei.

(2) Consultările trebuie să aibă loc în termen de opt zile lucrătoare de la primirea de către Comisie a informației prevăzute în articolul 2 și, în orice caz, înaintea instituirii oricărei măsuri comunitare de supraveghere sau de salvagardare.

Articolul 4

(1) Consultările se desfășoară în cadrul unui comitet consultativ, denumit în continuare „comitetul”, compus din reprezentanții fiecărui stat membru și prezidat de către un reprezentant al Comisiei.

(2) Comitetul se reunește la convocarea președintelui său. Acesta comunică statelor membre, în cel mai scurt timp, toate informațiile utile.

(3) Consultările se axează mai ales asupra:

(a) condițiilor și modalităților de efectuare a importurilor și asupra evoluției lor, precum și asupra diverselor aspecte ale situației economice și comerciale în ceea ce privește produsul în cauză;

(b) eventualelor măsuri care urmează să fie adoptate.

(4) Dacă este necesar, consultările pot avea loc în scris. În acest caz, Comisia informează statele membre, care, într-un termen cuprins între cinci și opt zile lucrătoare, stabilit de către Comisie, își pot exprima opinia sau pot cere o consultare orală.

CAPITOLUL III

Procedura comunitară de anchetă

Articolul 5

(1) Înaintea aplicării oricărei măsuri de salvagardare, se desfășoară o procedură comunitară de anchetă, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 8.

(2) Ancheta are obiectivul de a stabili, pe baza elementelor menționate la articolul 10, dacă importurile produsului respectiv amenință să producă sau produc un prejudiciu grav producătorilor comunitari respectivi.

(3) Se definesc după cum urmează:

(a) „prejudiciu grav” înseamnă o degradare generală considerabilă a situației producătorilor comunitari;

(b) „amenințare cu prejudiciu grav” înseamnă iminența evidentă a producerii unui prejudiciu grav;

(c) „producători comunitari” înseamnă ansamblul producătorilor de produse similare sau direct concurente care își desfășoară activitatea pe teritoriul Comunității sau cei ale căror producții însumate de produse similare sau direct concurente reprezintă o parte considerabilă a producției comunitare totale a acestor produse.

Articolul 6

(1) În cazul în care, la încheierea consultărilor menționate la articolele 3 și 4, se constată că există suficiente dovezi pentru a justifica deschiderea unei anchete, Comisia deschide o anchetă în termen de o lună de la primirea informației furnizate de către un stat membru și publică un avis în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Acest avis:

(a) conține un rezumat al informațiilor primite și precizează faptul că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei;

⁽¹⁾ JO L 67, 10.3.1994, p. 89.

(b) stabilește termenul în care părțile interesate își pot face cunoscut punctul de vedere în scris și pot comunica informații, în cazul în care acestea trebuie avute în vedere în timpul anchetei;

(c) stabilește, de asemenea, termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu alineatul (4).

Comisia începe ancheta în cooperare cu statele membre.

(2) Comisia caută orice informație pe care o consideră necesară și, atunci când crede de cuviință, după consultarea comitetului, depune eforturi pentru a verifica această informație la importatori, comercianți, agenți, producători, asociații și organizații comerciale.

Comisia este asistată în această sarcină de către agenți ai statului membru pe teritoriul căruia se efectuează aceste verificări, atâta vreme cât acest stat membru și-a manifestat dorința în acest sens.

(3) Statele membre furnizează Comisiei, la cererea acesteia și în conformitate cu modalitățile pe care ea le definește, informațiile de care dispun cu privire la evoluția pieței produsului care face obiectul anchetei.

(4) Părțile interesate care s-au manifestat în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf, prin cerere scrisă, precum și reprezentanții țării exportatoare pot lua cunoștință de toate informațiile furnizate Comisiei în cadrul anchetei, cu excepția documentelor interne întocmite de către autoritățile Comunității sau ale statelor membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente în vederea prezentării dosarului lor, să nu fie confidențiale, în sensul articolului 9, și să fie utilizate de către Comisie în cadrul anchetei.

Părțile interesate care s-au manifestat pot prezenta Comisiei observațiile lor privind aceste informații. Observațiile lor pot fi luate în considerație în măsura în care se bazează pe suficiente dovezi.

(5) Comisia poate audia părțile interesate. Acestea trebuie audiate atunci când au cerut acest lucru în scris, în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că rezultatul anchetei este susceptibil de a le afecta și că există motive speciale pentru a fi audiate.

(6) În cazul în care informațiile solicitate de Comisie nu sunt furnizate în termenele stabilite în prezentul regulament sau de către Comisie în aplicarea prezentului regulament sau, în cazul în care ancheta este obstrucționată în mod semnificativ, se pot stabili concluzii pe baza datelor disponibile. În cazul în care

Comisia constată că o parte interesată sau o țară terță a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, nu ține seama de această informație și poate utiliza datele disponibile.

(7) În cazul în care, la încheierea consultărilor menționate în articolele 3 și 4, se constată că nu există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei anchete, Comisia informează statele membre cu privire la decizia sa în termen de o lună de la primirea informației furnizate de către statele membre.

Articolul 7

(1) La încheierea anchetei, Comisia prezintă comitetului un raport privind rezultatele acesteia.

(2) În cazul în care, în termen de nouă luni de la deschiderea anchetei, Comisia estimează că nu este necesară o măsură comunitară de supraveghere sau de salvagardare, ancheta se încheie în termen de o lună, după consultarea comitetului.

Decizia de închidere a anchetei, care trebuie să conțină o expunere a concluziilor esențiale ale anchetei și un rezumat al motivelor acestora, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) În cazul în care consideră că este necesară o măsură comunitară de supraveghere sau de salvagardare, Comisia ia deciziile ce se impun în acest sens, în conformitate cu capitolele IV și V, într-un termen care nu poate depăși nouă luni de la deschiderea anchetei. În situații excepționale, acest termen poate fi prelungit cu cel mult două luni; în acest sens, Comisia publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în care se stabilește durata prelungirii și care conține un rezumat al motivelor acesteia.

Articolul 8

(1) Dispozițiile prezentului capitol nu împiedică luarea, oricând, a unor măsuri de supraveghere în conformitate cu articolele 11-15 sau a unor măsuri de salvagardare provizorii, în conformitate cu articolele 16, 17 și 18.

Se aplică măsuri de salvagardare provizorii:

(a) în circumstanțe critice, în care orice întârziere ar antrena un prejudiciu dificil de reparat, făcând necesară luarea unei măsuri imediate; și

(b) în cazul în care s-a stabilit în prealabil că există suficiente dovezi că o creștere a importurilor a cauzat sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav.

Durata aplicării unor astfel de măsuri nu poate depăși 200 de zile.

(2) Măsurile de salvagardare provizorii iau forma unei majorări a taxelor vamale față de nivelul lor existent (indiferent dacă acesta este mai mare sau egal cu zero) în cazul în care astfel de măsuri pot preveni sau repara un prejudiciu grav.

(3) Comisia ia de îndată măsurile de anchetă care mai sunt necesare.

(4) În cazul în care se dovedește că măsurile de salvagardare provizorii ar trebui să fie abrogate deoarece nu există un prejudiciu grav sau o amenințare de prejudiciu grav, taxele vamale percepute în aplicarea acestor măsuri provizorii sunt rambursate din oficiu în cel mai scurt timp. Se aplică procedura prevăzută la articolul 235 și următoarele din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar⁽¹⁾.

Articolul 9

(1) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu pot fi utilizate decât în scopul pentru care au fost cerute.

(2) Consiliul, Comisia și statele membre, precum și agenții acestora nu divulgă, fără autorizația expresă a părții care le-a furnizat, informațiile cu caracter confidențial pe care le-au primit în aplicarea prezentului regulament sau pe cele care au fost furnizate în mod confidențial.

(3) Fiecare cerere de tratament confidențial indică motivele pentru care informația este confidențială.

Cu toate acestea, în cazul în care se constată că o cerere de tratament confidențial nu este justificată și că persoana care a furnizat informația nu dorește nici să o facă publică, nici să autorizeze divulgarea acesteia în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația în cauză poate să nu fie luată în considerare.

(4) În orice caz, o informație este considerată confidențială atunci când divulgarea ei poate avea consecințe nefavorabile semnificative pentru cel care a furnizat-o sau pentru cel care este sursa acesteia.

(5) Dispozițiile alineatelor (1)-(4) nu împiedică autoritățile Comunității să facă trimitere la informațiile cu caracter general și, în special, la motivele pe care sunt bazate deciziile luate în temeiul prezentului regulament. Aceste autorități trebuie, cu toate acestea, să țină seama de interesul legitim al persoanelor fizice și juridice care doresc ca secretele lor de afaceri să nu fie divulgate.

Articolul 10

(1) Examinarea evoluției importurilor și a condițiilor în care se efectuează acestea, precum și examinarea prejudiciului grav sau a amenințării cu prejudiciu grav care rezultă din acestea pentru producătorii comunitari, se referă mai ales la elementele următoare:

(a) volumul importurilor, în special în cazul în care acestea au crescut semnificativ, fie în cifre absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Comunitate;

(b) prețul importurilor, în special în cazul în care a avut loc o subevaluare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din Comunitate;

(c) impactul pe care îl au acestea asupra producătorilor comunitari, astfel cum reiese acesta din tendințele unor factori economici, precum:

— producția;

— utilizarea capacităților de producție;

— stocurile;

— vânzările;

— cota de piață;

— prețul (și anume, scăderea prețurilor sau împiedicarea creșterilor de preț care ar fi intervenit în mod normal);

— profiturile;

— randamentul capitalurilor investite;

— fluxul numerarului;

— ocuparea forței de muncă.

(d) factorii, alții decât evoluția importurilor, care cauzează sau pot să fi cauzat un prejudiciu producătorilor comunitari respectivi.

(2) În cazul în care se invocă o amenințare de prejudiciu grav, Comisia examinează, în egală măsură, dacă se preconizează în mod clar că o situație specială se poate transforma într-un prejudiciu real.

În această privință, ea poate ține seama și de elemente precum:

(a) rata de creștere a exporturilor către Comunitate;

⁽¹⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

- (b) capacitatea de export a țării de origine sau a țării exportatoare, astfel cum este aceasta în prezent sau cum va fi într-un viitor previzibil și probabilitatea ca exporturile care rezultă din această capacitate să fie destinate Comunității.

CAPITOLUL IV

Măsurile de supraveghere

Articolul 11

(1) În cazul în care evoluția importurilor unui produs originar dintr-o țară terță aflată sub incidența prezentului regulament amenință să cauzeze un prejudiciu producătorilor comunitari, importul acestui produs poate, în cazul în care interesele Comunității reclamă aceasta, face obiectul, după caz:

(a) unei supravegheri comunitare *a posteriori*, în conformitate cu modalitățile definite în decizia prezentată la alineatul (2);

(b) unei supravegheri comunitare prealabile, în conformitate cu articolul 12.

(2) Decizia de punere sub supraveghere se ia de către Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 16 alineatul (6) al doilea paragraf și la articolul 16 alineatul (7).

(3) Măsurile de supraveghere au o perioadă de valabilitate limitată. În lipsa unor dispoziții contrare, valabilitatea lor expiră la sfârșitul celei de a doua perioade de șase luni care urmează celor șase luni în cursul cărora acestea au fost luate.

Articolul 12

(1) Punerea în liberă circulație a produselor aflate sub supraveghere comunitară prealabilă este condiționată de prezentarea unui document de supraveghere. Acest document se emite gratuit de către autoritatea competentă desemnată de către statele membre, pentru orice cantitate solicitată, într-un termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la primirea de către autoritatea națională competentă a unei cereri întocmite de către orice importator comunitar, indiferent unde este stabilit în Comunitate. În absența unei dovezi contrare, se consideră că cererea respectivă este primită de către autoritatea națională competentă în cel mult trei zile lucrătoare de la depunerea sa.

(2) Documentul de supraveghere se emite prin completarea unui formular în conformitate cu modelul prevăzut în anexa I.

Exceptând cazul în care în decizia de punere sub supraveghere au fost adoptate dispoziții diferite, cererea de obținere a documentului de supraveghere a importatorului nu conține decât următoarele:

(a) numele și adresa completă ale solicitantului (inclusiv numărul de telefon, de fax și, după caz, numărul de identificare pe lângă autoritatea națională competentă), precum și numărul său de înregistrare TVA, în cazul în care este plătitor de TVA;

(b) după caz, numele și adresa completă ale declarantului sau ale reprezentantului desemnat de către solicitant (inclusiv numerele de telefon și de fax);

(c) descrierea mărfurilor, care să cuprindă:

— denumirea comercială a acestora;

— codul corespunzător din Nomenclatura combinată;

— locul de origine și locul de expediție;

(d) cantitățile declarate, exprimate în kilograme și, după caz, în orice altă unitate suplimentară pertinentă (perechi, articole etc.);

(e) valoarea CIF a mărfurilor la frontiera comunitară, în euro;

(f) declarația următoare, datată și semnată de către solicitant, numele solicitantului fiind scris cu majuscule:

„Subsemnatul certific că informațiile din prezenta cerere sunt exacte și furnizate cu bună-credință și că sunt stabilite în Comunitate.”

(3) Documentul de supraveghere este valabil în toată Comunitatea, indiferent care stat membru l-a eliberat.

(4) Constatarea că prețul unitar la care se efectuează tranzacția depășește cu cel puțin 5 % pe cel indicat în documentul de supraveghere sau că valoarea sau cantitatea produselor prezentate la import depășește, în total, cu cel puțin 5 % pe cea menționată în documentul respectiv, nu împiedică punerea în liberă circulație a produsului în cauză. După ce a ascultat opiniile prezentate în cadrul comitetului și ținând seama de natura produselor și a altor caracteristici ale tranzacțiilor respective, Comisia poate stabili un procent diferit, care, cu toate acestea, nu poate depăși în mod normal 10 %.

(5) Documentele de supraveghere nu pot fi utilizate decât atât timp cât regimul de liberalizare a importurilor rămâne în vigoare pentru tranzacțiile respective. În orice caz, acestea nu pot fi utilizate după expirarea unui termen care este stabilit în același timp și în conformitate cu aceleași proceduri ca și punerea sub supraveghere și care ține seama de natura produselor și de celelalte caracteristici ale tranzacțiilor.

(6) În cazul în care decizia luată în temeiul articolului 11 prevede astfel, originea produselor aflate sub supraveghere comunitară trebuie dovedită printr-un certificat de origine. Prezentul alineat nu aduce atingere altor dispoziții referitoare la prezentarea unui astfel de certificat.

(7) În cazul în care produsul aflat sub supraveghere comunitară prealabilă face obiectul unei măsuri de salvagardare regională într-un stat membru, autorizația de import acordată de acest stat membru poate înlocui documentul de supraveghere.

(8) Formularele documentelor de supraveghere, precum și extrasele din acestea se întocmesc în două exemplare, primul exemplar, denumit „exemplar pentru destinatar” și având numărul 1, fiind emis solicitantului, iar al doilea, denumit „exemplar pentru autoritatea competentă” și având numărul 2, fiind păstrat de către autoritatea care a emis documentul. În scopuri administrative, autoritatea competentă poate adăuga copii suplimentare formularului 2.

(9) Formularele se tipăresc pe hârtie albă fără pastă mecanică, finisată pentru scris, care cântărește între 55 și 65 grame pe metru pătrat. Dimensiunea lor este de 210 × 297 milimetri; spațiul dintre linii este de 4,24 milimetri (o șesime de inch); formatul formularelor se respectă cu strictețe. În afară de aceasta, pe ambele fețe ale exemplarului nr. 1, care constituie documentul de supraveghere propriu-zis, se aplică un fond cu filigran de culoare galbenă care pune în evidență orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice.

(10) Statele membre sunt responsabile pentru tipărirea formularelor. Acestea pot fi tipărite și de tipografii autorizate de către statul membru în care acestea sunt stabilite. În acest caz, trimiterea la această autorizare se face pe fiecare formular. Pe fiecare formular se indică numele și adresa tipografului sau un semn prin care acesta poate fi identificat.

Articolul 13

În cazul în care, la expirarea unui termen de opt zile lucrătoare de la încheierea consultărilor menționate la articolele 3 și 4, importurile unui produs nu sunt supuse unei supravegheri comunitare prealabile, Comisia poate stabili, în conformitate cu articolul 18, o supraveghere limitată la importurile a căror destinație este una sau mai multe regiuni din Comunitate.

Articolul 14

(1) Punerea în liberă circulație a produselor aflate sub supraveghere regională este condiționată, în regiunea respectivă, de prezentarea unui document de supraveghere. Acest document este emis gratuit de către autoritatea competentă desemnată de statul sau statele membre respective pentru orice cantitate solicitată, într-un termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la

primirea de către autoritatea națională competentă a unei cereri întocmite de către orice importator comunitar, indiferent unde este stabilit acesta în Comunitate. În absența unei dovezi contrare, se consideră că declarația respectivă este primită de către autoritatea națională competentă în cel mult trei zile lucrătoare de la depunerea sa. Documentele de supraveghere nu pot fi utilizate decât atât timp cât regimul de liberalizare a importurilor rămâne în vigoare pentru tranzacțiile în cauză.

(2) Se aplică articolul 12 alineatul (2).

Articolul 15

(1) În caz de supraveghere comunitară sau regională, statele membre comunică Comisiei, în primele zece zile ale fiecărei luni:

(a) în cazul în care este vorba de o supraveghere prealabilă, detalii privind cantitățile și sumele, calculate pe baza prețurilor CIF, pentru care au fost emise sau au fost vizate documente de supraveghere în cursul perioadei precedente;

(b) în toate cazurile, importurile efectuate în perioada care o precede pe cea prevăzută la litera (a).

Informațiile furnizate de către statele membre sunt defalcate pe produs și pe țară.

În același timp și cu respectarea procedurii de supraveghere, se pot stabili dispoziții diferite.

(2) În cazul în care natura produselor sau a situațiilor speciale o impune, Comisia poate modifica, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, calendarele de furnizare a informațiilor.

(3) Comisia informează în mod corespunzător statele membre.

CAPITOLUL V

Măsuri de salvagardare

Articolul 16

(1) În cazul în care un produs este importat în Comunitate în cantități atât de mari și în astfel de condiții încât se produce sau există riscul producerii unui prejudiciu grav producătorilor comunitari, Comisia, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă și pentru a apăra interesele Comunității, poate:

(a) reduce perioada de valabilitate a documentelor de supraveghere, în înțelesul articolului 12, care sunt eliberate după intrarea în vigoare a acestei măsuri;

- (b) modifică regimul de import al produsului respectiv condiționând punerea sa în liberă circulație de prezentarea unei autorizații de import ce urmează să fie acordată în conformitate cu prevederile și în limitele definite de aceasta.

Măsurile menționate la literele (a) și (b) se aplică de îndată.

- (2) În cazul membrilor OMC, măsurile prevăzute la alineatul (1) nu se iau decât în cazul în care sunt întrunite cele două condiții indicate la primul paragraf al alineatului respectiv.

- (3) La stabilirea unui contingent, se ține seama în special:

- (a) de interesul de a menține, pe cât posibil, fluxul schimburilor comerciale tradiționale;
- (b) de volumul contractelor care au fost încheiate în condițiile și în conformitate cu modalitățile normale înaintea intrării în vigoare a unei măsuri de salvgardare, în sensul prezentului capitol, în cazul în care aceste contracte i-au fost notificate Comisiei de către statul membru interesat;

- (c) de faptul că nu trebuie compromisă atingerea scopului avut în vedere prin stabilirea contingentului.

Nivelul oricărui contingent nu trebuie să fie mai mic decât media importurilor efectuate în cursul ultimilor trei ani reprezentativi pentru care sunt disponibile statistici, exceptând cazul în care este necesar un nivel diferit, pentru a împiedica sau a remedia un prejudiciu grav.

- (4) În cazul în care contingentul este repartizat între țări furnizoare, repartiția poate fi convenită cu țările furnizoare care au un interes semnificativ în ceea ce privește importurile comunitare ale produsului respectiv.

În caz contrar, contingentul se repartizează între aceste țări proporțional cu partea ce le corespunde din importurile comunitare ale produsului respectiv efectuate pe parcursul unei perioade reprezentative precedente, ținând seama de orice factor special care ar fi putut sau poate afecta schimburile comerciale cu acest produs.

Cu toate acestea, ținându-se seama de obligația Comunității de a organiza consultări în cadrul Comitetului de salvgardare din OMC, se poate deroga de la această metodă de repartizare în caz de prejudiciu grav dacă importurile originare din una sau din mai multe țări furnizoare au crescut cu un procent disproporționat față de creșterea totală a importurilor produsului respectiv pe o perioadă reprezentativă precedentă.

- (5) Măsurile prevăzute în prezentul articol se aplică oricărui produs pus în liberă circulație după intrarea lor în vigoare.

Acestea pot fi limitate la una sau la mai multe regiuni ale Comunității, în conformitate cu articolul 18.

Cu toate acestea, măsurile respective nu împiedică punerea în liberă circulație a produselor care sunt în drum spre Comunitate, cu condiția ca aceste produse să nu poată primi altă destinație și că produsele a căror punere în circulație este, în temeiul articolelor 11 și 12, condiționată de prezentarea unui document de supraveghere, să fie efectiv însoțite de un astfel de document.

- (6) În cazul în care un stat membru a solicitat intervenția Comisiei, aceasta se pronunță în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la primirea cererii.

Orice decizie luată de către Comisie în temeiul prezentului articol este comunicată Consiliului și statelor membre. Orice stat membru o poate înainta Consiliului în termen de o lună din ziua comunicării.

- (7) În cazul în care un stat membru înaintează Consiliului decizia luată de către Comisie, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate confirma, modifica sau abroga această decizie.

În cazul în care, în cel mult trei luni de la data prezentării la Consiliu, acesta nu hotărăște, decizia Comisiei se consideră abrogată.

Articolul 17

În cazul în care interesele Comunității o cer, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată cu privire la propunerea Comisiei înaintată în condițiile prevăzute în capitolul III, poate adopta măsurile adecvate pentru a împiedica importul unui produs în Comunitate în cantități atât de mari și în astfel de condiții, încât să producă sau să existe riscul producerii unui prejudiciu grav producătorilor comunitari de produse similare sau direct concurente.

Se aplică articolul 16 alineatele (2)-(5).

Articolul 18

În cazul în care, în special pe baza elementelor de estimare prezentate în articolul 10, se constată că în una sau în mai multe regiuni ale Comunității sunt reunite condițiile prevăzute pentru adoptarea de măsuri în temeiul articolelor 11 și 16, Comisia poate autoriza, în mod excepțional, după examinarea soluțiilor alternative, aplicarea măsurilor de supraveghere sau de salvgardare limitate la această sau la aceste regiuni în cazul în care consideră că astfel de măsuri aplicate la acest nivel sunt mai adecvate decât măsuri aplicabile întregii Comunități.

Aceste măsuri trebuie să fie temporare și să perturbe cât mai puțin funcționarea pieței interne.

Aceste măsuri se adoptă în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolele 11 și 16.

Articolul 19

Nu se poate aplica nicio măsură de salvagardare unui produs originar dintr-o țară în curs de dezvoltare care este membră a OMC atât timp cât ponderea acestei țări în importurile comunitare ale produsului respectiv nu depășește 3 %, cu condiția ca țările în curs de dezvoltare membre ale OMC, a căror pondere din importurile comunitare este mai mică de 3 %, să nu contribuie colectiv cu mai mult de 9 % la importurile totale ale produsului respectiv în Comunitate.

Articolul 20

(1) Durata măsurilor de salvagardare trebuie limitată la perioada necesară pentru a preveni sau a remedia un prejudiciu grav și pentru a facilita adaptarea producătorilor comunitari. Această perioadă nu poate depăși, în principiu, patru ani, incluzând perioada de aplicare a unei eventuale măsuri provizorii.

(2) Această perioadă inițială poate fi prelungită, excepție făcând măsurile prevăzute la articolul 16 alineatul (4) al treilea paragraf, în cazul în care s-a stabilit că:

(a) o astfel de prelungire este necesară pentru a preveni sau a remedia un prejudiciu grav;

(b) există dovezi că producătorii comunitari efectuează ajustări.

(3) Măsurile de prelungire sunt adoptate în condițiile prevăzute în capitolul III și în conformitate cu aceleași proceduri ca și măsurile inițiale. Măsurile astfel prelunghite nu pot fi mai restrictive decât erau la sfârșitul perioadei inițiale.

(4) În cazul în care durata aplicării măsurii de salvagardare depășește un an, măsura trebuie liberalizată progresiv la intervale regulate, în cursul perioadei de aplicare, inclusiv în cea de prelungire a sa.

(5) Perioada de aplicare totală a unei măsuri de salvagardare, inclusiv perioada de aplicare a oricărei măsuri provizorii, perioada de aplicare inițială și eventuala sa prelungire, nu poate depăși opt ani.

Articolul 21

(1) Atât timp cât este aplicabilă o măsură de supraveghere sau de salvagardare instituită în conformitate cu capitolele IV și

V, la cererea unui stat membru sau la inițiativa Comisiei, se desfășoară consultări în cadrul comitetului. În cazul măsurilor de salvagardare a căror durată depășește trei ani, Comisia demarează aceste consultări cel târziu la mijlocul perioadei de aplicare a măsurii. Aceste consultări au drept scop:

(a) să examineze efectele acestei măsuri;

(b) să stabilească dacă și în ce măsură este adecvată accelerarea ritmului liberalizării;

(c) să verifice dacă mai este necesară menținerea măsurii.

(2) În cazul în care, la încheierea consultărilor prevăzute la alineatul (1), Comisia estimează că se impune abrogarea sau modificarea măsurilor prevăzute la articolele 11, 13, 16, 17 și 18, acesta procedează astfel:

(a) în cazul în care măsurile respective au fost decise de către Consiliu, Comisia propune acestuia abrogarea sau modificarea lor; Consiliul hotărăște cu majoritate calificată;

(b) în toate celelalte cazuri, Comisia modifică sau abrogă măsurile de salvagardare și măsurile de supraveghere comunitare.

În cazul în care această decizie se referă la măsuri de supraveghere regionale, ea se aplică din a șasea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 22

(1) Nu poate fi aplicată o nouă măsură de salvagardare importului unui produs care a făcut obiectul unei măsuri de salvagardare precedente, pentru o perioadă egală cu durata de aplicare a măsurii precedente. Această perioadă nu poate fi mai mică de doi ani.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), o măsură de salvagardare cu o durată maximă egală sau mai mică de o sută optzeci de zile poate fi aplicată din nou importului unui produs:

(a) în cazul în care s-a scurs cel puțin un an de la data instituirii unei măsuri de salvagardare referitoare la importul acestui produs; și

(b) în cazul în care o astfel de măsură de salvagardare nu a fost aplicată aceluiași produs de mai mult de două ori în cursul perioadei de cinci ani imediat anterioară datei instituirii măsurii.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale*Articolul 23*

Atunci când interesele Comunității reclamă aceasta, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată și la propunerea Comisiei, poate adopta măsurile adecvate pentru a permite exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor Comunității sau ale tuturor statelor membre pe plan internațional, în special în ceea ce privește comerțul cu produse de bază.

Articolul 24

(1) Prezentul regulament nu împiedică îndeplinirea obligațiilor care decurg din normele speciale prevăzute în acordurile încheiate între Comunitate și țări terțe.

(2) Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, prezentul regulament nu împiedică adoptarea sau aplicarea de către statele membre:

- (a) a unor interdicții, restricții cantitative sau măsuri de supraveghere justificate prin considerente de moralitate publică, de ordine publică, de siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și animalelor sau de conservare a plantelor, de protecție a patrimoniului național artistic, istoric sau arheologic sau de protecție a proprietății industriale și comerciale;
- (b) a unor formalități speciale în cadrul schimburilor valutare;
- (c) a unor formalități instituite în aplicarea acordurilor internaționale în conformitate cu tratatul.

Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile sau formalitățile pe care intenționează să le introducă sau să le modifice în conformitate cu primul paragraf.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 februarie 2009.

În caz de extremă urgență, măsurile sau formalitățile naționale în cauză sunt comunicate Comisiei de îndată ce sunt adoptate.

Articolul 25

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării actelor referitoare la organizarea comună a piețelor agricole sau normelor administrative comunitare sau naționale care decurg din acesta, nici actelor specifice aplicabile mărfurilor provenite din transformarea produselor agricole. Prezentul regulament se aplică în mod complementar.

(2) În cazul în care produsele fac obiectul actelor menționate la alineatul (1), articolele 11-15 și articolul 22 nu se aplică produselor pentru care regimul comunitar al schimburilor comerciale cu țările terțe prevede prezentarea unei licențe sau a unui alt document de import.

Articolele 16, 18 și 21-24 nu se aplică produselor pentru care regimul menționat anterior prevede aplicarea de restricții cantitative la import.

Articolul 26

Regulamentul (CE) nr. 3285/94, cu modificările prevăzute de actele enumerate în anexa II, se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 27

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Consiliu
Președintele
I. LANGER

ANEXA I

COMUNITATEA EUROPEANĂ

DOCUMENT DE SUPRAVEGHERE

1	1. Destinatar (numele, adresa completă, țara și numărul TVA)	2. Numărul de emiterie	
		3. Locul și data prevăzute pentru efectuarea importului	
		4. Autoritatea competentă emitentă (numele, adresa și numărul de telefon)	
		5. Declarantul/reprezentantul (după caz) (numele, adresa completă)	
Exemplar pentru destinatar		6. Țara de origine (și codul din geonomenclatură)	
		7. Țara de expediere (și codul din geonomenclatură)	
		8. Ultima zi de valabilitate	
1	9. Descrierea mărfurilor	10. Codul (NC) și categoria mărfurilor	
11. Cantitatea exprimată în kilograme (masa netă) sau într-o unitate suplimentară			
12. Valoarea CIF a mărfurilor la frontiera CE, în euro			
13. Observații suplimentare			
14. Avizul autorității competente			
Data:			
Semnătura: Ștampila			

15. ATRIBUIRI			
Se indică în partea 1 a coloanei 17 cantitatea disponibilă, iar în partea a 2-a, cantitatea indicată.			
16. Cantitatea netă (masa netă sau altă unitate de măsură cu indicarea unității)		19. Documentul vamal (modelul și numărul) sau numărul extrasului și data atribuirii	20. Numele, statul membru, semnătura și ștampila autorității care efectuează atribuirea
17. În cifre	18. În litere pentru cantitatea atribuită		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Eventualele extensii se anexează aici

COMUNITATEA EUROPEANĂ

DOCUMENT DE SUPRAVEGHERE

2	Exemplar pentru autoritatea competentă	1. Destinatarul (numele, adresa completă, țara și numărul TVA)	2. Numărul de emitere
			3. Locul și data prevăzute pentru efectuarea importului
			4. Autoritatea competentă emitentă (numele, adresa și numărul de telefon)
		5. Declarantul/reprezentantul (după caz) (numele, adresa completă)	6. Țara de origine (și codul din geonomenclatură)
2			7. Țara de expediere (și codul din geonomenclatură)
			8. Ultima zi de valabilitate
9. Descrierea mărfurilor		10. Codul (NC) și categoria mărfurilor	
		11. Cantitatea exprimată în kilograme (masa netă) sau într-o unitate suplimentară	
		12. Valoarea CIF a mărfurilor la frontiera CE, în euro	
13. Observații suplimentare			
14. Avizul autorității competente			
Data:			
Semnătura: Ștampila			

15. ATRIBUIRI			
Se indică în partea 1 a coloanei 17 cantitatea disponibilă, iar în partea a 2-a, cantitatea indicată.			
16. Cantitatea netă (masa netă sau altă unitate de măsură cu menționarea unității)		19. Documentul vamal (modelul și numărul) sau numărul extrasului și data atribuirii	20. Numele, statul membru, semnătura și ștampila autorității care efectuează atribuirea
17. În cifre	18. În litere pentru cantitatea atribuită		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Eventualele extensii se anexează aici

ANEXA II

Regulament abrogat și lista modificărilor ulterioare

(menționat la articolul 26)

Regulamentul (CE) nr. 3285/94 al Consiliului
(JO L 349, 31.12.1994, p. 53)

Regulamentul (CE) nr. 139/96 al Consiliului
(JO L 21, 27.1.1996, p. 7)

Numai articolul 1 și anexa I

Regulamentul (CE) nr. 2315/96 al Consiliului
(JO L 314, 4.12.1996, p. 1)

Numai articolul 1 alineatul (3) și anexa III

Regulamentul (CE) nr. 2474/2000 al Consiliului
(JO L 286, 11.11.2000, p. 1)

Numai articolul 1 alineatul (3) și anexa III

Regulamentul (CE) nr. 2200/2004 al Consiliului
(JO L 374, 22.12.2004, p. 1)

Numai articolul 2

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 3285/94	Prezentul regulament
Titlul I	Capitolul I
Articolul 1	Articolul 1
Titlul II	Capitolul II
Articolele 2, 3 și 4	Articolele 2, 3 și 4
Titlul III	Capitolul III
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6 alineatul (1) formula introductivă	Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf teza introductivă formulă inițială
Articolul 6 alineatul (1) litera (a)	Articolul 6 alineatul (1), primul paragraf teza introductivă formulă finală și literele (a), (b) și (c)
Articolul 6 alineatul (1) litera (b)	Articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (2) primul și al doilea paragraf	Articolul 6 alineatul (2) primul și al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (2) al treilea și al patrulea paragraf	Articolul 6 alineatul (4) primul și al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 6 alineatul (5)
Articolul 6 alineatul (5)	Articolul 6 alineatul (6)
Articolul 6 alineatul (6)	Articolul 6 alineatul (7)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2) prima teză	Articolul 7 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 7 alineatul (2) a doua teză	Articolul 7 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 8 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf cuvinte introductive	Articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf cuvinte introductive
Articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf prima și a doua liniuță	Articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și (b)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (4)	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (5)	Articolul 8 alineatul (4)
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2) litera (a)	Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (2) litera (b) primul paragraf	Articolul 9 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 9 alineatul (2) litera (b) al doilea paragraf	Articolul 9 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 9 alineatul (4)	Articolul 9 alineatul (5)
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2) cuvinte introductive prima teză	Articolul 10 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 10 alineatul (2) cuvinte introductive a doua teză	Articolul 10 alineatul (2) al doilea paragraf cuvinte introductive

Regulamentul (CE) nr. 3285/94	Prezentul regulament
Articolul 10 alineatul (2) literele (a) și (b)	Articolul 10 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a) și (b)
Titlul IV	Capitolul IV
Articolele 11-15	Articolele 11-15
Titlul V	Capitolul V
Articolul 16 alineatele (1) și (2)	Articolul 16 alineatele (1) și (2)
Articolul 16 alineatul (3) litera (a) teză introductivă	Articolul 16 alineatul (3) primul paragraf teză introductivă
Articolul 16 alineatul (3) litera (a) prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 16 alineatul (3) primul paragraf literele (a), (b) și (c)
Articolul 16 alineatul (3) litera (b)	Articolul 16 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 16 alineatul (4) litera (a) primul paragraf	Articolul 16 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 16 alineatul (4) litera (a) al doilea paragraf	Articolul 16 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 16 alineatul (4) litera (b)	Articolul 16 alineatul (4) al treilea paragraf
Articolul 16 alineatul (5) litera (a)	Articolul 16 alineatul (5) primul paragraf
Articolul 16 alineatul (5) litera (b)	Articolul 16 alineatul (5) al doilea paragraf
Articolul 16 alineatul (6)	Articolul 16 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 16 alineatul (7)	Articolul 16 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 16 alineatul (8)	Articolul 16 alineatul (7)
Articolele 17-19	Articolele 17-19
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (2) teza introductivă	Articolul 20 alineatul (2) teza introductivă
Articolul 20 alineatul (2) prima și a doua liniuță	Articolul 20 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 20 alineatele (3)-(5)	Articolul 20 alineatele (3)-(5)
Articolele 21 și 22	Articolele 21 și 22
Titlul VI	Capitolul VI
Articolul 23	Articolul 23
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (1)
Articolul 24 alineatul (2) litera (a) teza introductivă	Articolul 24 alineatul (2) primul paragraf teza introductivă
Articolul 24 alineatul (2) litera (a) punctele (i)-(iii)	Articolul 24 alineatul (2) primul paragraf literele (a)-(c)
Articolul 24 alineatul (2) litera (b) prima teză	Articolul 24 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 24 alineatul (2) litera (b) a doua teză	Articolul 24 alineatul (2) al treilea paragraf
Articolul 25	Articolul 25
Articolul 26	—
Articolul 27	—
—	Articolul 26
Articolul 28	Articolul 27
Anexa I	Anexa I
—	Anexa II
—	Anexa III

REGULAMENTUL (CE) NR. 261/2009 AL COMISIEI**din 30 martie 2009****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 31 martie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 martie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	JO	68,6
	MA	50,1
	TN	134,4
	TR	96,3
	ZZ	87,4
0707 00 05	JO	155,5
	MA	55,7
	TR	167,4
	ZZ	126,2
0709 90 70	MA	39,1
	TR	135,0
	ZZ	87,1
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	46,5
	IL	60,4
	MA	52,6
	TN	48,5
	TR	77,1
	ZZ	57,0
0805 50 10	TR	47,9
	ZZ	47,9
0808 10 80	AR	88,1
	BR	72,6
	CA	78,6
	CL	69,5
	CN	72,5
	MK	23,7
	US	106,3
	UY	58,9
	ZA	83,6
0808 20 50	ZZ	72,6
	AR	78,2
	CL	79,6
	CN	50,9
	US	194,4
	ZA	89,3
	ZZ	98,5

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 262/2009 AL COMISIEI

din 30 martie 2009

de stabilire a cerințelor pentru alocarea și utilizarea coordonată a codurilor de interogator în mod S pentru Cerul unic european

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 552/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind interoperabilitatea rețelei europene de gestionare a traficului aerian (regulamentul privind interoperabilitatea)⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (5),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea Cerului unic european (regulamentul-cadru)⁽²⁾, în special articolul 8 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Modul S (selectiv) este o tehnică de supraveghere în colaborare pentru controlul traficului aerian. Acesta face posibilă interogarea selectivă a aeronavei și extragerea de date provenind de la bordul aeronavei, ceea ce permite dezvoltarea unor noi funcții de gestionare a traficului aerian. Concepția sistemelor care permit adresarea către anumite aeronave prin intermediul modului S (denumite în continuare „interogatoare în mod S”) impune utilizarea codurilor de interogator în mod S pentru detectarea și supravegherea aeronavelor dotate cu un transponder în mod S.
- (2) Pentru asigurarea securității sistemului de supraveghere a traficului aerian, este esențial ca zonele de acoperire radar a două interogatoare în mod S care folosesc același cod de interogator să nu se suprapună, cu excepția situațiilor în care acestea sunt grupate într-o formațiune de tip „cluster” sau dacă sunt instalate alte formule operaționale de atenuare.
- (3) Pentru a susține implantarea unui număr sporit de interogatoare în mod S și pentru a rezolva problemele care derivă din insuficiența codurilor de interogator disponibile pentru interogarea aeronavei, este necesar să se coordoneze alocarea și utilizarea în mod eficient a respectivelor coduri de interogator.
- (4) Eurocontrol a fost mandatat, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 549/2004, să definească cerințele pentru alocarea și utilizarea codurilor de interogator în mod S (denumite în continuare „coduri de interogator”). Prezentul regulament se bazează pe raportul de mandat aferent prezentat la 2 ianuarie 2008.

- (5) Inițial, din motive tehnice, au fost definite și utilizate drept coduri de interogator doar codurile de identificator de interogator (denumite în continuare „coduri II”) de la 0 la 15. Datorită numărului preconizat de interogatoare în mod S, s-au luat ulterior măsuri pentru a se permite utilizarea unor coduri suplimentare de identificator de supraveghere (denumite în continuare „coduri SI”) de la 1 la 63.
- (6) În mod normal, utilizarea unor coduri SI impune ca toate obiectivele în mod S aflate în raza de acoperire a interogatoarelor în mod S să fie dotate în acest scop. Cu toate acestea, Eurocontrol a elaborat specificații pentru funcționarea în cod II/SI, ceea ce ar permite utilizarea anticipată a codurilor SI de către interogatoare în mod S, chiar și într-un mediu în care nu toate obiectivele în mod S ar fi dotate pentru utilizarea unor coduri SI. Prin urmare, ar trebui să li se solicite operatorilor în mod S să se adapteze la funcționarea în acest cod II/SI.
- (7) Sub autoritatea Eurocontrol, s-a înființat un serviciu centralizat de alocare a codurilor de interogator, furnizat prin intermediul sistemului de alocare a codurilor de interogator. Ar trebui să li se impună statelor membre să ia măsurile necesare pentru a se asigura că sistemul de alocare a codurilor de interogator furnizează informații în sprijinul coerenței elementelor-cheie ale unei alocări de coduri de interogator. Aceste elemente-cheie ar trebui să fie clar identificate.
- (8) Ar trebui definite proceduri comune pentru asigurarea implementării corespunzătoare a elementelor-cheie ale alocărilor de coduri de interogator. Acestea ar trebui să țină seama de dispozițiile relevante ale Organizației Aviației Civile Internaționale (denumită în continuare „OACI”).
- (9) Operatorii în modul S și furnizorii de servicii ar trebui să adopte măsuri adecvate pentru detectarea și atenuarea efectului unor eventuale conflicte între codurile de interogator.
- (10) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice operațiunilor și instruirii militare menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 549/2004.
- (11) Se rezervă un număr limitat de coduri de interogator pentru utilizarea și gestionarea exclusivă de către entități militare, inclusiv organizații interguvernamentale, în special Organizația Tratatului Nord-Atlantic. Prin urmare, interogatoarele în mod S care utilizează aceste coduri nu trebuie să facă obiectul procesului de alocare coordonată. Cu toate acestea, ar trebui să li se impună statelor membre să ia măsuri pentru a se asigura că utilizarea acestor coduri de interogator nu are un impact dăunător asupra siguranței traficului aerian general.

⁽¹⁾ JO L 96, 31.3.2004, p. 26.⁽²⁾ JO L 96, 31.3.2004, p. 1.

- (12) Codul de interogator 0 a fost rezervat de OACI pentru operațiuni fără cod desemnat. Interogatoarele în mod S fără cod de interogator 0, în conformitate cu standardele și practicile recomandate ale OACI, nu trebuie să facă obiectul procesului de alocare coordonată.
- (13) Codul II 14 a fost rezervat pentru utilizarea partajată pentru sisteme de testare. Detectarea obiectivului în mod S nu poate fi garantată atunci când mai multe sisteme de testare funcționează simultan. Operatorii de sisteme de testare în mod S obligați să desfășoare încercări temporare care necesită situații fără conflicte, ar trebui, prin urmare, să asigure o coordonare bilaterală adecvată cu alți operatori de sisteme de testare în mod S.
- (14) Serviciul centralizat de alocare a codurilor de interogator ar trebui să pună la dispoziția statelor membre și a operatorilor în mod S, precum și să actualizeze după cum este necesar, un plan de alocare a codurilor de interogator, garantând utilizarea sigură și eficientă a codurilor de interogator. Planul de alocare ar trebui aprobat de statele membre la care se face referire în cuprinsul acestuia.
- (15) Ar trebui să se definească un mecanism de rezolvare a situațiilor în care nu se poate obține în timp util aprobarea planului de alocare a codurilor de interogator.
- (16) În vederea menținerii sau a consolidării nivelurilor existente de siguranță a exploatarei, statele membre ar trebui să aibă obligația de a asigura realizarea, de către părțile implicate, a unei evaluări a siguranței, care să includă identificarea pericolelor și evaluarea și diminuarea riscurilor. Aplicarea armonizată a unor astfel de proceduri în ceea ce privește sistemele reglementate prin prezentul regulament necesită identificarea cerințelor specifice de siguranță pentru toate cerințele în materie de interoperabilitate și performanță.
- (17) În conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 552/2004, normele pentru punerea în aplicare a interoperabilității ar trebui să descrie procedurile specifice de evaluare a conformității care vor fi folosite fie pentru evaluarea conformității, fie pentru evaluarea adecvării pentru utilizare a componentelor, precum și pentru verificarea sistemelor.
- (18) Nivelul de maturitate al pieței componentelor care fac obiectul prezentului regulament este de așa natură încât conformitatea sau adecvarea lor pentru utilizare pot fi evaluate în mod satisfăcător prin controlul intern al producției, utilizându-se proceduri bazate pe modulul A din Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (¹).
- (19) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru cerul unic,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament prevede cerințe pentru alocarea și utilizarea în mod coordonat a codurilor de interogator în mod S (denumite în continuare „coduri de interogator”) pentru a garanta supravegherea sigură și eficientă a traficului aerian și coordonarea sectoarelor civil-militar.
- (2) Prezentul regulament se aplică interogatoarelor în mod S eligibile și sistemelor de supraveghere conexe, componentelor acestora și procedurilor aferente, atunci când se susțin alocarea sau utilizarea coordonată a codurilor de interogator eligibile.

Articolul 2

Definiții

În înțelesul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 549/2004.

De asemenea, se aplică definițiile următoare:

1. „interogator în mod S” înseamnă un sistem, compus din antenă și dispozitive electronice, care permite adresarea către anumite aeronave prin modul selectiv, cunoscut drept modul S;
2. „cod de interogator” înseamnă fie un identificator de interogator, fie un cod de identificator de supraveghere utilizat pentru blocaje multisite și eventual pentru protocoale de comunicații multisite;
3. „cod de identificator de interogator” (denumit în continuare „cod II”) înseamnă un cod de interogator în mod S cu o valoare cuprinsă între 0 și 15, care poate fi utilizat atât pentru protocoale de blocaj multisite, cât și pentru protocoale de comunicații multisite;
4. „cod de identificator de supraveghere” (denumit în continuare „cod SI”) înseamnă un cod de interogator în mod S cu o valoare cuprinsă între 1 și 63, care poate fi utilizat pentru protocoale de blocaj multisite, dar nu și pentru protocoale de comunicații multisite;
5. „blocaj multisite” înseamnă protocolul care permite achiziționarea și blocarea obiectivului în mod S de către mai multe interogatoare în mod S a căror acoperire se suprapune;
6. „protocoale de comunicații multisite” înseamnă protocoalele utilizate pentru coordonarea, în zone de suprapunere a acoperirii interogatoarelor în mod S, a controlului comunicațiilor efectuate în mai mult de o tranzație;
7. „obiectiv în mod S” înseamnă o platformă dotată cu transponder în mod S;

(¹) JO L 218, 13.8.2008, p. 82.

8. „blocaj” înseamnă protocolul care permite suprimarea răspunsurilor la apelurile generale în mod S de la obiectivele în mod S deja achiziționate;
9. „operator în mod S” înseamnă o persoană, organizație sau întreprindere care operează sau oferă spre operare un interogator în mod S, inclusiv:
- (a) furnizori de servicii de navigație aeriană;
 - (b) fabricanți de interogatoare în mod S;
 - (c) operatori de aeroporturi;
 - (d) centre de cercetare;
 - (e) orice altă entitate cu drept de operare a unui interogator în mod S;
10. „alocare a codurilor de interogator”; înseamnă definirea unor valori cel puțin pentru totalitatea elementelor-cheie ale unei alocări a codurilor de interogator care sunt enumerate în anexa II partea B;
11. „sistem de alocare a codurilor de interogator” înseamnă un sistem în cadrul Rețelei europene de gestionare a traficului aerian, și procedurile conexe, prin care se furnizează operatorilor în mod S din statele membre un serviciu centralizat de alocare a codurilor de interogator (denumit în continuare „serviciu de alocare a codurilor de interogator”) care se ocupă de procesarea cererilor de coduri de interogator și de distribuirea unei propuneri de plan de alocare a codurilor de interogator;
12. „cerere de cod de interogator” înseamnă o cerere de alocare a unui cod de interogator din partea unui operator în mod S;
13. „propunere de plan de alocare a codurilor de interogator” înseamnă o propunere de set complet de alocări CI depusă spre a fi aprobată de statele membre de către serviciul de alocare a codurilor de interogator;
14. „plan de alocare a codurilor de interogator” înseamnă cel mai recent aprobat set complet de alocări de coduri de interogator;
15. „interogator în mod S eligibil” înseamnă un interogator în mod S pentru care se îndeplinește cel puțin una din următoarele condiții:
- (a) interogatorul se bazează cel puțin parțial pe interogații generale și răspunsuri la apeluri generale pentru achiziționarea de obiective în mod S; sau
 - (b) interogatorul blochează, permanent sau intermitent, pentru o parte sau pentru totalitatea acoperirii sale, obiectivele în mod S achiziționate ca răspuns la interogațiile generale în mod S; sau
 - (c) interogatorul utilizează protocoale de comunicații multisite pentru aplicațiile de legături de date;
16. „cod eligibil de interogator” înseamnă orice cod dintre codurile II și codurile SI, cu excepția:
- (a) codului II 0;
 - (b) codul (codurile) de interogator rezervat(e) pentru entitățile militare, inclusiv organizațiile interguvernamentale, în special gestionarea și alocarea Organizației Atlanticului de Nord;
17. „interogații generale în mod S” înseamnă mesajele care sunt utilizate în mod normal de interogatoarele în mod S pentru a achiziționa obiective în mod S care intră în zona de acoperire;
18. „cod de interogator operațional” înseamnă orice cod eligibil de interogator în afară de codul II 14;
19. „stat membru competent” înseamnă:
- (a) în cazul unui furnizor de servicii de navigație aeriană, statul membru care i-a acordat autorizația, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2096/2005 al Comisiei ⁽¹⁾;
 - (b) în alte cazuri, statul membru în a cărui zonă de responsabilitate operatorul în mod S operează sau intenționează să opereze un interogator în mod S eligibil;
20. „conflict de cod de interogator” înseamnă suprapunerea necoordonată a acoperirii a două sau mai multe interogatoare în mod S care operează pe același cod de interogator, ceea ce ar putea conduce la nedetectarea unei aeronave de către cel puțin unul din interogatoarele în mod S;
21. „monitorizarea conflictului de cod de interogator” înseamnă implementarea de către un operator în mod S a unor mijloace tehnice sau procedurale pentru identificarea efectelor conflictelor de cod de interogator cu alte interogatoare în mod S asupra unor date de supraveghere furnizate de propriile sale interogatoare în mod S;
22. „secvență de implementare” înseamnă secvența limitată în timp a implementării alocărilor codurilor de interogator pe care operatorii în mod S trebuie să le respecte pentru a evita conflicte temporare de cod de interogator;

⁽¹⁾ JO L 335, 21.12.2005, p. 13.

23. „cod II corespondent” înseamnă codul II decodat de un transponder în mod S care nu susține coduri SI, într-o interogație generală în mod S care conține un cod SI și care este utilizat de acest transponder pentru a codifica răspunsul la apelul general;

24. „harta blocajului” înseamnă fișierul conținând configurația interogatorului în mod S, indicând locurile și modurile în care se aplică blocajul la obiectivele în mod S.

Articolul 3

Cerințe privind interoperabilitatea și performanța

Operatorii în mod S se asigură că acele componente electronice aferente capului de radar ale interogatoarelor lor în mod S care utilizează un cod de interogator operațional:

1. susțin utilizarea codurilor SI și a codurilor II în conformitate cu dispozițiile Organizației Aviației Civile Internaționale precizate în anexa I punctul 1;
2. susțin utilizarea operării prin codul II/SI, în conformitate cu cerințele precizate în anexa III.

Articolul 4

Proceduri conexe pentru operatorii în mod S

- (1) Operatorii în mod S operează doar un interogator în mod S eligibil, utilizând un cod eligibil de interogator, în cazul în care au primit o alocare de cod de interogator în acest sens de la statul membru competent.
- (2) Operatorii în mod S care intenționează să opereze, sau operează, un interogator în mod S eligibil, pentru care nu s-a furnizat nicio alocare de cod de interogator, înaintează către statul membru competent o cerere de cod de interogator, în conformitate cu cerințele precizate în anexa II partea A.
- (3) Operatorii în mod S respectă elementele-cheie ale alocărilor de coduri de interogator pe care le primesc, după cum sunt enumerate în anexa II partea B.
- (4) Operatorii în mod S informează statul membru competent cel puțin o dată la 6 luni cu privire la orice modificare în planificarea instalației sau în statutul operațional al interogatoarelor în mod S eligibile referitoare la orice element-cheie al alocării codului de interogator, elemente enumerate în anexa II partea B.
- (5) Operatorii în mod S se asigură că fiecare interogator al lor în mod S utilizează exclusiv codul său alocat de interogator.

Articolul 5

Proceduri conexe pentru statele membre

- (1) Statele membre verifică valabilitatea cererilor de coduri de interogator primite de la operatorii în mod S înainte de a le

pune la dispoziție, în scop de coordonare, prin sistemul de alocări de coduri de interogator. Verificarea valabilității include elementele cheie enumerate în anexa II partea A.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că sistemul de alocare a codurilor de interogator:

- (a) verifică în ce măsură cererile de cod de interogare sunt conforme cu convențiile, în materie de format și date;
- (b) verifică în ce măsură cererile de cod de interogator sunt complete, exacte și transmise în termen;
- (c) în termen de cel mult 6 luni calendaristice de la cerere:

(i) execută simulări de actualizare a planului de alocare a codurilor de interogator pe baza cererilor în așteptare;

(ii) elaborează o propunere de actualizare a planului de alocare a codurilor de interogator pentru a fi aprobată de statele membre în cauză;

(iii) se asigură că propunerea de actualizare a planului de alocare a codurilor de interogator întrunește cât mai mult cu puțință necesitățile operaționale din cererile de cod de interogator, după cum se prezintă în elementele cheie (g), (h) și (i) enumerate în anexa II partea A;

(iv) actualizează și comunică statelor membre planul de alocare a codurilor de interogator imediat după aprobarea acestuia, fără a aduce atingere procedurilor naționale de comunicare a informațiilor privind interogatoarele în mod S operate de sectorul militar.

(3) Modificările planului de alocare a codurilor de interogator se supun aprobării tuturor statelor membre afectate de actualizarea planului.

(4) În cazul unui dezacord cu privire la modificările menționate la alineatul (3) din prezentul articol, statele membre în cauză se adresează Comisiei spre soluționare. Comisia acționează în conformitate cu procedura menționată la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 549/2004.

(5) Statele membre menționate la alineatul (3) se asigură că aprobările privind planul lor de alocare a codurilor de interogator sunt comunicate altor state membre prin sistemul de alocare a codurilor de interogator.

(6) Statele membre menționate la alineatul (3) se asigură că modificările alocării codurilor de interogator care derivă dintr-o actualizare a planului de alocare a codurilor de interogator sunt comunicate operatorilor în mod S relevanți, în baza autorității lor, în termen de 14 zile calendaristice de la primirea planului actualizat de alocare.

(7) Statele membre pun la dispoziția altor state membre cel puțin o dată la 6 luni, prin sistemul de alocare a codurilor de interogator, un registru actualizat al alocării și utilizării de coduri de interogator de către interogatoarele în mod S eligibile în zona lor de responsabilitate.

(8) Acolo unde există o suprapunere între acoperirea unui interogator în mod S amplasat în zona de responsabilitate a unui stat membru și acoperirea unui interogator în mod S amplasat în zona de responsabilitate a unei țări terțe, statul membru în cauză:

- (a) se asigură că țara terță este informată cu privire la cerințele de siguranță legate de alocarea și utilizarea codurilor de interogator;
- (b) ia măsurile necesare pentru coordonarea utilizării codurilor de interogator cu țara terță.

Articolul 6

Proceduri conexe pentru furnizorii de servicii de trafic aerian

Furnizorii de servicii de trafic aerian nu utilizează date de la interogatoarele în mod S care operează în baza responsabilității unei țări terțe, în cazul în care alocarea codurilor de interogator nu a fost coordonată.

Articolul 7

Cerințe în caz de urgență

- (1) Furnizorii de servicii de trafic aerian evaluează impactul posibil al conflictelor de cod de interogator asupra serviciilor de trafic aerian și eventuala pierdere aferentă de date de supraveghere a obiectivelor în mod S de la interogatoarele în mod S afectate de conflict, luând în considerare necesitățile operaționale ale acestora și redundanța disponibilă.
- (2) Cu excepția cazului în care s-a constatat că pierderea potențială a datelor de supraveghere a obiectivelor în mod S nu este importantă pentru siguranță, operatorii în mod S:
 - (a) implementează mijloace de monitorizare pentru detectarea conflictelor de cod de interogator provocate de alte interogatoare în mod S care afectează interogatoarele în mod S eligibile, pe care le operează printr-un cod de interogator operațional;
 - (b) se asigură că detectarea conflictului de cod de interogator realizată cu ajutorul mijloacelor de monitorizare implementate s-a încheiat în timp util și s-a efectuat pe o acoperire care respectă cerințele lor de siguranță;
 - (c) identifică și implementează, după caz, un mod operațional de rezervă pentru a atenua eventualele riscuri de conflict de cod de interogator asupra oricărui cod operațional, după cum au fost identificate în evaluarea menționată la alineatul (1);

(d) se asigură că modul operațional de rezervă implementat nu crează niciun conflict de cod de interogator cu alte interogatoare în mod S menționate în planul de alocare a codurilor de interogator.

(3) Operatorii în mod S raportează statului competent orice conflict de interogator identificat care implică un interogator în mod S eligibil pe care îl operează prin orice cod de interogator operațional și pune la dispoziția altor operatori în mod S, prin sistemul de alocare a CI, informațiile aferente.

Articolul 8

Coordonare civil-militară

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că unitățile militare care operează interogatoare în mod S eligibile prin orice alt cod de interogator cu excepția codului II 0 și a altor coduri rezervate pentru gestionare militară respectă articolele 3-7 și articolul 12.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că unitățile militare, care operează interogatoare în mod S prin cod II 0 sau prin alte coduri de interogator rezervate pentru gestionare militară, monitorizează utilizarea exclusivă a acestor coduri de interogator pentru evitarea utilizării necoordonate a oricărui cod eligibil de interogator.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că alocarea și utilizarea codurilor de interogator pentru unități militare nu au un impact dăunător asupra siguranței traficului aerian general.

Articolul 9

Cerințe privind siguranța

- (1) Operatorii în mod S se asigură că eventualele riscuri de conflict de cod de interogator care le afectează interogatoarele sunt evaluate și atenuate în mod corespunzător.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că orice modificare a sistemelor existente și a procedurilor conexe menționate la articolul 1 alineatul (2) sau introducerea unor astfel de noi sisteme și proceduri sunt precedate de o evaluare a siguranței, care să includă identificarea pericolelor, precum și evaluarea și diminuarea riscurilor, realizate de părțile implicate.
- (3) În sensul evaluării siguranței prevăzute la alineatul (2), cerințele precizate la articolele 4-8 și la articolul 12 sunt, de asemenea, considerate drept cerințe minime de siguranță.

Articolul 10

Evaluarea conformității

Înainte de emiterea unei declarații CE de conformitate sau de adecvare la utilizarea dată, menționate la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 552/2004, fabricanții de componente ale sistemelor menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament sau reprezentanții autorizați ai acestora, stabiliți în Comunitate, evaluează conformitatea sau adecvarea pentru utilizare a componentelor respective în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa IV partea A la prezentul regulament.

Articolul 11**Verificarea sistemelor**

(1) Furnizorii de servicii de navigație aeriană care pot demonstra sau care au demonstrat că îndeplinesc condițiile prevăzute în anexa V efectuează o verificare a sistemelor menționate la articolul 1 alineatul (2) în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa VI partea A.

(2) Furnizorii de servicii de navigație aeriană care nu pot demonstra că îndeplinesc condițiile prevăzute în anexa V subcontractează unui organism notificat o verificare a sistemelor menționate la articolul 1 alineatul (2). Această verificare se efectuează în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa VI partea B.

Articolul 12**Cerințe suplimentare**

(1) Operatorii în mod S se asigură că personalul lor responsabil cu implementarea alocărilor codurilor de interogator este informat în mod corespunzător în legătură cu dispozițiile relevante ale prezentului regulament și că este instruit în mod corespunzător pentru funcțiile pe care le deține.

(2) Operatorii în mod S:

(a) elaborează și actualizează manuale de operațiuni în mod S, inclusiv instrucțiuni și informații necesare pentru a permite personalului lor responsabil cu implementarea alocărilor codurilor de interogator să aplice dispozițiile prezentului regulament;

(b) se asigură că manualele menționate la litera (a) sunt accesibile și ținute la zi în permanență, actualizarea și distribuția lor făcând obiectul unei gestionări adecvate a calității și a configurației documentației;

(c) garantează că metodele și procedurile de lucru necesare pentru implementarea alocărilor codurilor de interogator se conformează dispozițiilor relevante specificate în prezentul regulament.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că personalul care furnizează serviciul de alocare a codurilor de interogator este informat în mod corespunzător în legătură cu dispozițiile relevante ale prezentului regulament și că este instruit în mod corespunzător pentru funcțiile pe care le deține.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că serviciul centralizat de alocare a codurilor de interogator:

(a) elaborează și actualizează manuale de operațiuni care conțin instrucțiuni și informații necesare pentru a permite personalului lor să aplice dispozițiile prezentului regulament;

(b) se asigură că manualele menționate la litera (a) sunt accesibile și actualizate în permanență, actualizarea și distribuția lor făcând obiectul unei gestionări adecvate a calității și a configurației documentației;

(c) asigură că metodele de lucru și procedurile de operare se conformează dispozițiilor relevante specificate în prezentul regulament.

Articolul 13**Intrare în vigoare și aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3 se aplică de la 1 ianuarie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 martie 2009.

Pentru Comisie

Antonio TAJANI

Vicepreședinte

ANEXA I

Dispozițiile privind Organizația Aviației Civile Internaționale menționate la articolul 3 alineatul (1) și în anexa III punctul 2

1. Capitolul 3 „*Surveillance radar systems*” („Sisteme radar de supraveghere”) secțiunea 3.1.2.5.2.1.2 „*IC: Interrogator code*” („CI: Cod de interogator”) din anexa 10 „*Aeronautical Telecommunications*” („Telecomunicații aeronautice”) a OACI, volumul IV „*Surveillance Radar and Collision Avoidance Systems*” („Sisteme radar de supraveghere și sisteme anticolidiziune”) (ediția a treia, iulie 2002, care cuprinde amendamentul 77).
 2. Capitolul 5 „*SSR Mode S Air-Ground Data Link*” („Legătură SSR de date aer-sol în mod S”) secțiunea 5.2.9 „*The data link capability report format*” („Format de raport de capacitate a legăturii de date”) din anexa 10 „*Aeronautical Telecommunications*” („Telecomunicații aeronautice”) a OACI volumul III „*Communication Systems*” („Sisteme de comunicare”) (ediția întâi, amendamentul 79).
-

ANEXA II

Partea A: Cerințe referitoare la cererea de coduri de interogator menționată la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 5 alineatele (1) și (2)

O cerere de CI include cel puțin următoarele elemente-cheie:

- (a) o referință unică de cerere atribuită de statul membru competent;
- (b) coordonatele complete despre reprezentantul statului membru responsabil de coordonarea alocării CI în mod S;
- (c) coordonatele complete ale punctului de contact al operatorului în mod S pentru probleme de alocare a CI în mod S;
- (d) denumirea interogatorului în mod S;
- (e) utilizarea interogatorului în mod S (operațională sau de testare);
- (f) amplasamentul interogatorului în mod S;
- (g) data planificată pentru prima transmisie în mod S a interogatorului în mod S;
- (h) acoperirea în mod S solicitată;
- (i) necesități operaționale specifice;
- (j) capacitatea codului SI;
- (k) capacitatea „operării prin codul II/SI”;
- (l) capacitatea hărții acoperirii.

Partea B: Cerințe referitoare la alocarea codurilor de interogator menționată la articolul 2 alineatul (10) și la articolul 4 alineatele (3) și (4)

O alocare de CI include cel puțin următoarele elemente:

- (a) referința corespunzătoare a cererii atribuită de statul membru competent;
 - (b) o referință unică de alocare atribuită de serviciul de alocare a CI;
 - (c) referințe de alocare caduce, după caz;
 - (d) CI alocate;
 - (e) restricții de acoperire a supravegherii și a blocajului, sub forma unor raze de acțiune împărțite în sectoare sau a hărții acoperirii în mod S;
 - (f) perioada de implementare pe durata căreia alocarea trebuie să fie înregistrată în interogatorul în mod S identificat în cerere;
 - (g) secvența de implementare care trebuie să fie respectată;
 - (h) opțional și în asociere cu alte alternative: recomandarea grupării în formațiuni de tip „cluster”;
 - (i) restricții operaționale specifice, după caz.
-

ANEXA III

Operarea prin cod II/SI menționată la articolul 3 alineatul (2)

1. Atunci când funcționează cu un cod SI și dacă sunt dotate cu un parametru operațional adecvat, interogatoarele în mod S achiziționează, de asemenea, obiective prin răspunsuri la apelurile generale care sunt codificate prin codul II corespondent.
 2. Atunci când funcționează cu un cod SI și dacă sunt dotate cu un parametru operațional adecvat, interogatoarele în mod S iau în considerare transponderele care răspund prin răspunsuri la apelurile generale codificate prin codul II corespondent ca fiind transpondere nedotate cu SI, indiferent de capacitatea SI raportată în raportul de capacitate a legăturii de date definit în documentul menționat în anexa I punctul (2).
 3. Atunci când funcționează cu un cod SI și dacă sunt dotate cu un parametru operațional adecvat, interogatoarele în mod S interoghează transponderele fără capacitate de cod SI utilizând mesaje din protocolul de blocaj multisite în mod S prevăzute pentru operarea prin cod II. Codul II care urmează a fi utilizat este codul II corespondent.
 4. Atunci când funcționează cu un cod SI și dacă sunt dotate cu un parametru operațional adecvat, interogatoarele în mod S pot fi configurate de un operator fie pentru:
 - a nu folosi blocajul asupra codului corespondent II pentru transponderele fără capacitate de cod SI; fie pentru
 - a folosi blocajul intermitent asupra codului corespondent II pentru transponderele fără capacitate de cod SI;
 5. Atunci când funcționează cu un cod II și dacă sunt dotate cu un parametru operațional adecvat, interogatoarele în mod S pot fi configurate de un operator fie pentru:
 - a nu folosi blocajul pentru transponderele care raportează lipsa capacității SI în raportul lor de capacitate a legăturilor de date sau care nu pot raporta capacitatea lor de legături de date; fie pentru
 - a folosi blocajul intermitent pentru transponderele care raportează lipsa capacității SI în raportul lor de capacitate a legăturilor de date sau care nu pot raporta capacitatea lor de legături de date.
 6. Atunci când operarea prin codul II/SI este activată, hărțile blocajului nu sunt luate în considerare pentru transponderele fără capacitate de cod SI.
-

ANEXA IV

Partea A: Cerințe privind evaluarea conformității sau a adecvării pentru utilizare a componentelor sistemelor menționată la articolul 10

1. Activitățile de verificare demonstrează conformitatea componentelor care susțin protocoalele de blocaj prin codul II și prin codul SI și operarea prin codul II/SI cu cerințele privind interoperabilitatea și performanța din prezentul regulament sau adecvarea lor pentru utilizare atunci când funcționează în mediul de testare.
2. Aplicarea, de către fabricant sau de către reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Comunitate, a modului descris în partea B este considerată ca fiind o procedură adecvată de evaluare a conformității pentru a garanta și declara conformitatea componentelor. De asemenea, sunt autorizate proceduri echivalente sau mai stricte.

Partea B: Modulul de control intern al producției

1. Acest modul descrie procedura prin care fabricantul sau reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Comunitate, care îndeplinește obligațiile prevăzute la punctul 2, asigură și declară că respectivele componente îndeplinesc cerințele prezentului regulament. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Comunitate trebuie să întocmească o declarație scrisă de conformitate sau de adecvare pentru utilizare în conformitate cu anexa III punctul 3 la Regulamentul (CE) nr. 552/2004.
 2. Fabricantul trebuie să elaboreze documentația tehnică descrisă la punctul 4, pe care acesta sau reprezentantul său autorizat stabilit în Comunitate trebuie să o păstreze, timp de cel puțin 10 ani după fabricarea ultimelor componente, la dispoziția autorităților naționale de supraveghere competente în scopul efectuării inspecțiilor, precum și la dispoziția furnizorilor de servicii de navigație aeriană care integrează respectivele componente în sistemele lor. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Comunitate informează statele membre cu privire la locul și modul în care poate fi consultată documentația tehnică menționată anterior.
 3. În cazul în care nu este stabilit în Comunitate, fabricantul numește persoana (persoanele) care să introducă pe piața comunitară componentele. Respectivele persoane informează statele membre cu privire la locul și modul în care poate fi consultată documentația tehnică.
 4. Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea conformității componentelor cu cerințele prezentului regulament. În cazul în care acest lucru este relevant pentru evaluare, documentația trebuie să acopere fazele de proiectare, producție și funcționare a componentelor.
 5. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat trebuie să păstreze o copie a declarației de conformitate sau de adecvare pentru utilizare, împreună cu documentația tehnică.
-

ANEXA V

Condițiile menționate la articolul 11

1. Furnizorul de servicii de navigație aeriană trebuie să aplice, în cadrul organizației sale, metode de raportare care să asigure și să demonstreze imparțialitatea și obiectivitatea în activitățile de verificare.
 2. Furnizorul de servicii de navigație aeriană trebuie să asigure că personalul implicat în procesele de verificare efectuează verificările cu cea mai mare integritate profesională posibilă și cu cel mai înalt grad de competență tehnică posibil și că nu este supus niciunei presiuni și niciunui stimulente, în special de natură financiară, care ar putea să îi afecteze evaluarea sau rezultatele verificărilor pe care le efectuează, în special din partea persoanelor sau a grupurilor de persoane afectate de rezultatele verificărilor.
 3. Furnizorul de servicii de navigație aeriană trebuie să se asigure că personalul implicat în procesele de verificare are acces la echipamente care să îi permită să efectueze în mod adecvat verificările necesare.
 4. Furnizorul de servicii de navigație aeriană trebuie să garanteze că personalul implicat în procesul de verificare are o bună formare tehnică și profesională, cunoștințe satisfăcătoare privind cerințele verificărilor pe care trebuie să le efectueze, o experiență adecvată în ceea ce privește astfel de operațiuni și capacitatea necesară pentru a redacta declarațiile, înregistrările și rapoartele care demonstrează că verificările au fost efectuate.
 5. Furnizorul de servicii de navigație aeriană trebuie să se asigure că personalul implicat în procesele de verificare poate executa verificările cu imparțialitate. Remunerarea personalului nu depinde de numărul de verificări efectuate sau de rezultatele acestora.
-

ANEXA VI

Partea A: Cerințe privind verificarea sistemelor menționată la articolul 11 alineatul (1)

1. Verificarea sistemelor demonstrează conformitatea acestor sisteme cu cerințele privind interoperabilitatea, performanța, cazurile de urgență și siguranța din prezentul regulament, într-un mediu de evaluare care reflectă condițiile operaționale ale acestor sisteme. Verificarea interogatoarelor în mod S demonstrează în special:
 - operarea corectă în cod SI, inclusiv operarea în cod II/SI;
 - faptul că riscurile de conflict de CI sunt atenuate în mod corespunzător prin combinarea sistemelor și/sau procedurilor de monitorizare a conflictelor de CI cu modul operațional de rezervă;
 - faptul că modul operațional de rezervă nu intră în conflict cu planul de alocare a CI.
2. Verificarea sistemelor menționate la articolul 1 alineatul (2) se realizează în conformitate cu practici de testare adecvate și recunoscute.
3. Instrumentele de testare utilizate pentru verificarea sistemelor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) prezintă funcții adecvate.
4. Verificarea sistemelor menționate la articolul 1 alineatul (2) al prezentului regulament duce la obținerea elementelor dosarului tehnic prevăzut în anexa IV punctul 3 la Regulamentul (CE) nr. 552/2004, incluzând următoarele elemente:
 - descrierea implementării;
 - raportul inspecțiilor și al testelor realizate înainte de punerea în funcțiune a serviciului.
5. Furnizorul de servicii de navigație aeriană gestionează activitățile de verificare și în special:
 - stabilește mediul adecvat de evaluare operațională și tehnică, reflectând mediul operațional;
 - verifică dacă planul de testare descrie integrarea sistemelor identificate la articolul 1 alineatul (2) într-un mediu de evaluare operațională și tehnică;
 - verifică dacă planul de testare acoperă toate cerințele aplicabile privind interoperabilitatea, performanța, cazurile de urgență și siguranța din prezentul regulament;
 - asigură consecvența și calitatea documentației tehnice și a planului de testare;
 - planifică organizarea testelor, personalul, instalarea și configurația platformei de testare;
 - efectuează inspecții și teste, după cum se specifică în planul de testare;
 - întocmește raportul care prezintă rezultatele inspecțiilor și testelor.
6. Furnizorul de servicii de navigație aeriană se asigură că sistemele identificate la articolul 1 alineatul (2), care funcționează într-un mediu de evaluare operațională, îndeplinesc cerințele privind interoperabilitatea, performanța, cazurile de urgență și siguranța din prezentul regulament.
7. După încheierea verificării conformității, furnizorii de servicii de navigație aeriană întocmesc declarația CE de verificare a sistemului și o înaintază autorității naționale de supraveghere însoțită de dosarul tehnic, după cum se prevede la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 552/2004.

Partea B: Cerințe privind verificarea sistemelor menționată la articolul 11 alineatul (2)

1. Verificarea sistemelor demonstrează conformitatea acestor sisteme cu cerințele privind interoperabilitatea, performanța, cazurile de urgență și siguranța din prezentul regulament, într-un mediu de evaluare care reflectă condițiile operaționale ale acestor sisteme. Verificarea interogatoarelor în mod S demonstrează în special:
 - operarea corectă în cod SI, inclusiv operarea în cod II/SI;

- faptul că riscurile de conflict de CI sunt atenuate în mod corespunzător prin combinarea sistemelor de monitorizarea a conflictelor de CI cu modul operațional de rezervă;
 - faptul că modul operațional de rezervă nu intră în conflict cu planul de alocare a CI.
2. Verificarea sistemelor menționate la articolul 1 alineatul (2) se realizează în conformitate cu practici de testare adecvate și recunoscute.
 3. Instrumentele de testare utilizate pentru verificarea sistemelor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) prezintă funcții adecvate.
 4. Verificarea sistemelor menționate la articolul 1 alineatul (2) al prezentului regulament duce la obținerea elementelor dosarului tehnic prevăzut în anexa IV punctul 3 la Regulamentul (CE) nr. 552/2004, incluzând următoarele elemente:
 - descrierea implementării;
 - raportul inspecțiilor și al testelor realizate înainte de punerea în funcțiune a serviciului.
 5. Furnizorul de servicii de navigație aeriană stabilește mediul adecvat de evaluare operațională și tehnică, reflectând mediul operațional și dispune efectuarea activităților de verificare de către un organism notificat.
 6. Organismul notificat gestionează activitățile de verificare și în special:
 - stabilește mediul adecvat de evaluare operațională și tehnică, reflectând mediul operațional;
 - verifică dacă planul de testare descrie integrarea sistemelor identificate la articolul 1 alineatul (2) într-un mediu de evaluare operațională și tehnică;
 - verifică dacă planul de testare acoperă toate cerințele aplicabile privind interoperabilitatea, performanța, cazurile de urgență și siguranța din prezentul regulament;
 - asigură consecvența și calitatea documentației tehnice și a planului de testare;
 - planifică organizarea testelor, personalul, instalarea și configurația platformei de testare;
 - efectuează inspecții și teste, după cum se specifică în planul de testare;
 - întocmește raportul care prezintă rezultatele inspecțiilor și testelor.
 7. Organismul notificat se asigură că implementarea schimburilor de informații care susțin procesul de alocare și utilizare a CI în mod S, integrate în sisteme care funcționează într-un mediu operațional simulat, întrunește cerințele privind interoperabilitatea, performanța, cazurile de urgență și siguranța din prezentul regulament.
 8. După încheierea sarcinilor de verificare, organismul notificat întocmește un certificat de conformitate în legătură cu sarcinile pe care le-a îndeplinit.
 9. Ulterior, furnizorul de servicii de navigație aeriană întocmește declarația CE de verificare a sistemelor și o înaintează autorității naționale de supraveghere însoțită de dosarul tehnic, după cum se prevede la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 552/2004.
-

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 21 mai 2008

privind semnarea și aplicarea provizorie a Acordului între Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene

(2009/302/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

DECIDE:

Articolul 1

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2), coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză,

Prin prezenta decizie se aprobă, în numele Comunității, semnarea Acordului între Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene, sub rezerva deciziei Consiliului privind încheierea acordului menționat.

având în vedere propunerea Comisiei,

Textul acordului se atașează la prezenta decizie.

Articolul 2

întrucât:

Sub rezerva încheierii acordului, președintele Consiliului este autorizat prin prezenta decizie să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să semneze acordul, în numele Comunității.

Articolul 3

(1) La 5 iunie 2003, Consiliul a autorizat Comisia să deschidă negocierile cu țări terțe în vederea înlocuirii anumitor dispoziții din acordurile bilaterale existente printr-un acord comunitar.

Până la intrarea sa în vigoare, acordul se aplică cu titlu provizoriu începând cu prima zi a primei luni care urmează datei la care părțile și-au notificat reciproc îndeplinirea procedurilor necesare în acest scop.

Articolul 4

(2) Comisia a negociat, în numele Comunității, un acord cu Pakistanul privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene, în conformitate cu mecanismele și directivele care figurează în anexa la Decizia Consiliului din 5 iunie 2003 prin care este împuternicită Comisia să deschidă negocieri cu țările terțe în vederea înlocuirii anumitor dispoziții din acordurile bilaterale existente printr-un acord comunitar.

Președintele Consiliului este autorizat prin prezenta decizie să transmită notificarea prevăzută la articolul 8 alineatul (2) din acord.

Adoptată la Bruxelles, 21 mai 2008.

(3) Sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară, acordul negociat de Comisie ar trebui să fie semnat și aplicat cu titlu provizoriu,

Pentru Consiliu
Președintele
M. ZVER

ACORD**între Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene**

COMUNITATEA EUROPEANĂ,

pe de o parte, și

REPUBLICA ISLAMICĂ PAKISTAN (denumită în continuare „Pakistan”),

pe de altă parte

(denumite în continuare „părțile”),

CONSTATÂND că anumite dispoziții din acordurile bilaterale privind serviciile aeriene încheiate între mai multe state membre ale Comunității Europene și Republica Islamică Pakistan ar trebui aliniate la legislația comunitară,

CONSTATÂND că, în privința mai multor aspecte care pot face obiectul unor acorduri bilaterale privind serviciile aeriene încheiate între statele membre ale Comunității Europene și țări terțe, Comunitatea Europeană are competență exclusivă,

CONSTATÂND că transportatorilor aerieni comunitari stabiliți într-un stat membru li s-a acordat dreptul de acces nediscriminatoriu la rutele aeriene dintre statul membru respectiv și țări terțe de către Comunitatea Europeană, în temeiul dreptului comunitar,

AVÂND ÎN VEDERE acordurile dintre Comunitatea Europeană și cele patru țări europene enumerate în anexa III care prevăd, pentru resortisanții respectivelor țări, posibilitatea de a obține dreptul de proprietate asupra unor transportatori aerieni titulari care dețin licențe acordate în conformitate cu legislația comunitară,

RECUNOSCÂND faptul că toate aspectele acordurilor bilaterale privind serviciile aeriene dintre statele membre ale Comunității Europene și Republica Islamică Pakistan trebuie să fie conforme cu legislația părților, astfel încât serviciile aeriene dintre Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan să beneficieze de un temei juridic adecvat și să fie asigurată continuitatea respectivelor servicii aeriene,

CONSTATÂND că dispozițiile din acordurile bilaterale privind serviciile aeriene încheiate între anumite state membre ale Comunității Europene și Republica Islamică Pakistan care nu sunt incompatibile cu legislația comunitară și cu cea pakistaneză nu trebuie modificate prin prezentul acord,

RECUNOSCÂND că dispozițiile acordurilor bilaterale privind serviciile aeriene încheiate între statele membre ale Comunității Europene și Republica Islamică Pakistan care (i) impun sau favorizează adoptarea de acorduri între întreprinderi, decizii ale asociațiilor de întreprinderi sau practici concertate care împiedică, denaturează sau restricționează concurența între transportatorii aerieni pe rutele relevante; sau (ii) întăresc efectele unor astfel de acorduri, decizii sau practici concertate; sau (iii) delegă transportatorilor aerieni sau altor operatori economici privați responsabilitatea de a lua măsuri care împiedică, denaturează sau restricționează concurența între transportatorii aerieni pe rutele relevante, fapt care ar putea avea drept rezultat ineficacitatea regulilor de concurență aplicabile întreprinderilor,

CONSTATÂND că, în cadrul prezentului acord, Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan nu au drept obiectiv mărirea volumului total al traficului aerian dintre Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan, alterarea echilibrului între transportatorii aerieni comunitari și cei din Republica Islamică Pakistan sau modificarea dispozițiilor acordurilor bilaterale privind serviciile aeriene existente în ceea ce privește drepturile de trafic,

CONVIN CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

Articolul 1

Dispoziții generale

(1) În sensul prezentului acord, „state membre” înseamnă statele membre ale Comunității Europene.

(2) În acordurile enumerate în anexa I, trimerile la resortisanții statului membru care este parte la acordul respectiv se consideră trimeri la resortisanții statelor membre ale Comunității Europene.

(3) În acordurile enumerate în anexa I, trimerile la transportatorii aerieni sau la companiile aeriene ale statului membru care este parte la acordul respectiv se consideră trimeri la transportatorii aerieni sau la companiile aeriene desemnate de respectivul stat membru.

Articolul 2

Desemnarea de către un stat membru

(1) Dispozițiile alineatelor (2) și (3) ale prezentului articol prevalează asupra dispozițiilor corespondente din articolele enumerate în anexa II literale (a) și, respectiv, (b), în ceea ce privește desemnarea unui transportator aerian de către statul membru în cauză, autorizațiile și permisele acordate acestuia de către Republica Islamică Pakistan, precum și refuzul, revocarea, suspendarea sau limitarea autorizațiilor sau permiselor transportatorului aerian.

(2) După ce primește o desemnare de la un stat membru al Comunității Europene, Republica Islamică Pakistan acordă autorizațiile și permisele corespunzătoare într-un termen minim de procedură, cu condiția ca:

- (i) transportatorul aerian să fie stabilit pe teritoriul statului membru care a efectuat desemnarea în temeiul Tratatului de instituire a Comunității Europene și să dețină o licență de operare valabilă acordată de un stat membru în conformitate cu legislația comunitară; și
- (ii) statul membru care a eliberat certificatul de operator aerian să efectueze și să mențină un control reglementar efectiv al transportatorului aerian, iar autoritatea aeronautică competentă să fie identificată în mod clar în desemnare; și
- (iii) transportatorul aerian să fie deținut, în mod direct sau prin intermediul unui acționariat majoritar, de state membre și/sau resortisanți ai statelor membre și/sau de alte state enumerate în anexa III și/sau de resortisanți ai acestor alte state și să fie controlat efectiv de respectivele state și/sau resortisanți ai acestora; și

(iv) transportatorul aerian să aibă sediul principal pe teritoriul statului membru care i-a acordat licența de operare valabilă.

(3) Republica Islamică Pakistan poate refuza, revoca, suspenda sau limita autorizațiile sau permisele unui transportator aerian desemnat de un stat membru, atunci când:

- (i) transportatorul aerian nu este stabilit pe teritoriul statului membru care a efectuat desemnarea în temeiul Tratatului de instituire a Comunității Europene sau nu deține o licență de operare valabilă acordată de un stat membru în conformitate cu legislația comunitară; sau
- (ii) statul membru care a eliberat certificatul de operator aerian nu efectuează sau nu menține un control reglementar efectiv al transportatorului aerian, sau autoritatea aeronautică competentă nu este identificată în mod clar în desemnare; sau
- (iii) transportatorul aerian nu este deținut, în mod direct sau prin intermediul unui acționariat majoritar, de state membre și/sau resortisanți ai statelor membre și/sau de alte state enumerate în anexa III și/sau de resortisanți ai acestor alte state sau nu este controlat efectiv de respectivele state și/sau resortisanți ai acestora; sau
- (iv) transportatorul aerian nu-și are sediul principal pe teritoriul statului membru care i-a acordat licența de operare valabilă; sau
- (v) transportatorul aerian este deja autorizat să opereze în temeiul unui acord bilateral între Republica Islamică Pakistan și un alt stat membru și, prin exercitarea drepturilor de trafic în temeiul prezentului acord pe o rută care cuprinde un punct din acel alt stat membru, ar eluda restricțiile privind drepturile de trafic impuse de celălalt acord; sau
- (vi) transportatorul aerian desemnat deține un certificat de operator aerian și o licență de operare emise de un stat membru cu care Republica Islamică Pakistan nu a încheiat un acord bilateral privind serviciile aeriene, iar respectivul stat membru a refuzat să acorde drepturi de trafic sau avantaje comerciale conexe unui transportator aerian autorizat de Republica Islamică Pakistan.

(4) În exercitarea drepturilor care îi revin în temeiul alineatului (3), Republica Islamică Pakistan nu face nicio discriminare între transportatorii aerieni comunitari pe motive de naționalitate, cu condiția să fie îndeplinite cerințele enumerate mai sus.

Articolul 3**Siguranță**

(1) Dispozițiile alineatului (2) al prezentului articol completează dispozițiile corespundente din articolele enumerate în anexa II litera (c).

(2) În cazul în care un stat membru a desemnat un transportator aerian al cărui control reglementar este efectuat și menținut de un alt stat membru, drepturile Republicii Islamice Pakistan în temeiul dispozițiilor privind siguranța din acordul încheiat între statul membru care a desemnat transportatorul aerian și Republica Islamică Pakistan se aplică în mod identic în ceea ce privește adoptarea, exercitarea sau menținerea standardelor de siguranță de către celălalt stat membru, precum și în ceea ce privește licența de operare a transportatorului aerian respectiv.

Articolul 4**Tarife pentru transportul în cadrul Comunității Europene**

(1) Dispozițiile alineatului (2) al prezentului articol completează dispozițiile corespundente din articolele enumerate în anexa II litera (d).

(2) Tarifele care urmează să fie aplicate de către transportatorul sau transportatorii aerieni desemnați de Republica Islamică Pakistan în temeiul unuia dintre acordurile enumerate în anexa I și care conține o dispoziție enumerată în anexa II litera (d) pentru transporturile efectuate integral în cadrul Comunității Europene sunt reglementate de legislația comunitară. Legislația comunitară se aplică în mod nediscriminatoriu.

Articolul 5**Compatibilitatea cu regulile de concurență**

(1) Fără a aduce atingere oricărei dispoziții contrare, nicio dispoziție din vreunul dintre acordurile enumerate în anexa I nu trebuie (i) să favorizeze adoptarea de acorduri între întreprinderi, decizii ale asociațiilor de întreprinderi sau practici concertate care împiedică, denaturează sau restricționează concurența; (ii) să întărească efectele unor astfel de acorduri, decizii sau practici concertate; sau (iii) să delege unor operatori economici privați responsabilitatea de a lua măsuri care împiedică, denaturează sau restricționează concurența.

(2) Dispozițiile acordurilor enumerate în anexa I care sunt incompatibile cu alineatul (1) al prezentului articol nu se aplică.

Articolul 6**Anexe la acord**

Anexele la prezentul acord constituie parte integrantă din acesta.

Articolul 7**Revizuirea sau modificarea**

Părțile pot, în orice moment, să revizuiască sau să modifice de comun acord prezentul acord. Oricare dintre părți poate, în orice moment, să solicite inițierea unor consultări în vederea revizuirii sau modificării de comun acord a prezentului acord, iar cealaltă parte răspunde unei astfel de solicitări în termen de 60 (șaizeci) de zile de la data formulării acesteia.

Articolul 8**Intrarea în vigoare și aplicarea provizorie**

(1) Prezentul acord intră în vigoare la data la care părțile și-au notificat reciproc, în scris, îndeplinirea procedurilor lor interne necesare în acest scop.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), părțile convin să aplice prezentul acord cu titlu provizoriu începând cu prima zi a lunii următoare datei la care părțile și-au notificat reciproc îndeplinirea procedurilor necesare în acest scop.

(3) Acordurile și alte aranjamente între statele membre și Republica Islamică Pakistan care, la data semnării prezentului acord, nu au intrat încă în vigoare și nu fac obiectul unei aplicări provizorii sunt enumerate în anexa I litera (b). Prezentul acord se aplică tuturor acestor acorduri și aranjamente de la data intrării lor în vigoare sau a aplicării lor provizorii.

Articolul 9**Denunțarea**

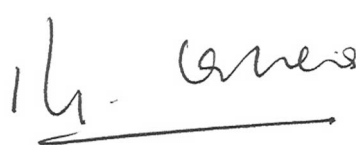
(1) Denunțarea unuia dintre acordurile enumerate în anexa I duce la denunțarea simultană a tuturor dispozițiilor prezentului acord care se referă la acordul menționat în anexa I.

(2) Denunțarea tuturor acordurilor enumerate în anexa I duce la încetarea simultană a prezentului acord.

DREPT PENTRU CARE subsemnații, fiind pe deplin autorizați, semnează prezentul acord.

Încheiat în dublu exemplar la Bruxelles, la data de douăzeci și patru februarie două mii nouă, în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, olandeză, maghiară, malteză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză.

Za Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

За Ислямска република Пакистан
Por la República Islámica de Pakistán
Za Pákistánskou islámskou republiku
For Den Islamiske Republik Pakistan
Für die Islamische Republik Pakistan
Pakistan Islamiyabariigi nimel
Για την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν
For the Islamic Republic of Pakistan
Pour la République islamique du Pakistan
Per la Repubblica islamica del Pakistan
Pakistānas Islāma Republikas vārdā
Pakistano Islamo Respublikos vardu
A Pakisztáni Iszlám Köztársaság részéről
Ghar-Repubblika Iżlamika tal-Pakistan
Voor de Islamitische Republiek Pakistan
W imieniu Islamskiej Republiki Pakistanu
Pela República Islâmica do Paquistão
Pentru Republica Islamică Pakistan
Za Pakistanskú islamskú republiku
Za Islamsko republiko Pakistan
Pakistanin islamilaisen tasavallan puolesta
För Islamiska republiken Pakistan

ANEXA I

Lista provizorie a acordurilor menționate la articolul 1 din prezentul acord

- (a) Acorduri între Republica Islamică Pakistan și statele membre ale Comunității Europene privind serviciile aeriene care, la data semnării prezentului acord, au fost încheiate, semnate și/sau fac obiectul unei aplicări provizorii:

- Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Federal al Austriei și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, încheiat la Rawalpindi la 28 mai 1971, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Austria” în anexa II;

modificat ultima dată prin Memorandumul de înțelegere încheiat la Islamabad la 27 septembrie 2006, denumit în continuare „Memorandumul de înțelegere Pakistan-Austria” în anexa II;

- Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Populare Bulgare și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, încheiat la Islamabad la 22 octombrie 1969, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Bulgaria” în anexa II;

- Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Socialiste Cehoslovacia și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, încheiat la Praga la 2 septembrie 1969, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Republica Cehă” în anexa II;

- Proiect de acord privind serviciile aeriene între Guvernul Regatului Danemarcei și Guvernul Republicii Islamice Pakistan parafat la Oslo, la 23 martie 1999, denumit în continuare „Proiectul de acord Pakistan-Danemarca” în anexa II;

completat prin proiectul Memorandumului de înțelegere între țările scandinave și Pakistan, parafat la Oslo, la 23 martie 1999;

- Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Franceze și Guvernul Pakistanului, încheiat la Karachi la 31 iulie 1950, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Franța” în anexa II;

modificat prin schimbul de note din 29 august și din 20 și 31 octombrie 1960;

modificat prin schimbul de note din 2 și 9 iulie 1974;

- Acord privind transportul aerian între Republica Federală Germania și Pakistan, încheiat la Bonn la 20 iulie 1960, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Germania” în anexa II;

se citește împreună cu procesul-verbal convenit încheiat la Bonn la 12 noiembrie 1998;

- Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Elene și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, încheiat la Atena la 15 noiembrie 2005, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Grecia” în anexa II;

- Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Populare Ungare și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, încheiat la Budapesta la 11 mai 1977, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Ungaria” în anexa II;

- Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Italiene și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, încheiat la Roma la 5 octombrie 1957, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Italia” în anexa II;

modificat de Memorandumul de înțelegere încheiat la Roma la 16 ianuarie 1974;

modificat ultima dată de Memorandumul de înțelegere încheiat la Roma la 24 martie 2004;

- Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Malta și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, încheiat la La Valetta la 25 aprilie 1975, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Malta” în anexa II;

- Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Regatului Țărilor de Jos și Guvernul Pakistanului, încheiat la Karachi la 17 iulie 1952, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Țările de Jos” în anexa II;
modificat prin procesul-verbal convenit încheiat la Haga la 27 aprilie 1995;
modificat prin procesul-verbal convenit încheiat la Haga la 28 iunie 1995;
modificat prin Memorandumul de înțelegere încheiat la Bhurban la 16 noiembrie 1995;
 - Proiect de acord privind serviciile aeriene între Guvernul Regatului Țărilor de Jos și Guvernul Pakistanului, încheiat la Bhurban la 16 noiembrie 1995, denumit în continuare „Proiectul de acord Pakistan-Țările de Jos” în anexa II;
modificat prin procesul-verbal convenit încheiat la Haga la 25 martie 1997;
modificat ultima dată prin Memorandumul de înțelegere confidențial încheiat la Karachi la 28 noiembrie 1998;
 - Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Populare Polone și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, încheiat la Rawalpindi la 30 octombrie 1970, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Polonia” în anexa II;
 - Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Republicii Islamice Pakistan și Guvernul Portugaliei, încheiat la Karachi la 7 iunie 1958, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Portugalia” în anexa II;
 - Acord privind transportul aerian între Guvernul Republicii Islamice Pakistan și Guvernul Regatului Spaniei, încheiat la Madrid la 19 iunie 1979, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Spania” în anexa II;
modificat prin schimbul de note din 20 și 29 iulie 1988;
 - Acord între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Islamice Pakistan privind serviciile aeriene, încheiat la Rawalpindi la 9 ianuarie 1973, denumit în continuare „Acordul Pakistan-România” în anexa II;
 - Proiect de acord privind serviciile aeriene între Guvernul Regatului Suediei și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, parafat la Oslo, la 23 martie 1999, denumit în continuare „Proiectul de acord Pakistan-Suedia” în anexa II;
completat prin proiectul Memorandumului de înțelegere între țările scandinave și Pakistan, parafat la Oslo, la 23 martie 1999;
 - Acord privind serviciile aeriene între Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, încheiat la Karachi la 14 septembrie 1999, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Regatul Unit” în anexa II;
modificat de Memorandumul de înțelegere încheiat la Londra la 9 februarie 2000.
- (b) Acorduri privind serviciile aeriene și alte aranjamente parafate sau semnate între Republica Islamică Pakistan și state membre ale Comunității Europene care, la data semnării prezentului acord, nu au intrat încă în vigoare și nu fac obiectul unei aplicări provizorii:
- Acord între Guvernul Republicii Islamice Pakistan și Guvernul Marelui Ducat al Luxemburgului privind serviciile aeriene, parafat la Karachi la 14 octombrie 1997, denumit în continuare „Acordul Pakistan-Luxemburg” în anexa II;
completat de Memorandumul de înțelegere semnat la Karachi la 14 octombrie 1997.
-

ANEXA II

Lista provizorie a articolelor din acordurile enumerate în anexa I și menționate la articolele 2-4 din prezentul acord

(a) Desemnarea de către un stat membru:

- articolul 3 din Acordul Pakistan-Austria și articolul 2a din Memorandumul de înțelegere Pakistan-Austria încheiat la Islamabad la 27 septembrie 2006;
- articolul III din Acordul Pakistan-Bulgaria;
- articolul III din Acordul Pakistan-Republica Cehă;
- articolul 3 din proiectul de acord Pakistan-Danemarca;
- articolul 2 din Acordul Pakistan-Franța;
- articolul 3 din Acordul Pakistan-Germania;
- articolul 3 din Acordul Pakistan-Grecia;
- articolul 3 din Acordul Pakistan-Ungaria;
- articolul II din Acordul Pakistan-Italia;
- articolul 3 din Acordul Pakistan-Malta;
- articolul 4 din proiectul de acord Pakistan-Țările de Jos;
- articolul III din Acordul Pakistan-Polonia;
- articolul II din Acordul Pakistan-Portugalia;
- articolul III din Acordul Pakistan-România;
- articolul 3 din Acordul Pakistan-Spania;
- articolul 3 din proiectul de acord Pakistan-Suedia;
- articolul 4 din Acordul Pakistan-Regatul Unit.

(b) Refuzul, revocarea, suspendarea sau limitarea autorizațiilor sau permiselor:

- articolul 4 din Acordul Pakistan-Austria și articolul 2b din Memorandumul de înțelegere Pakistan-Austria;
- articolul IV din Acordul Pakistan-Bulgaria;
- articolul IV din Acordul Pakistan-Republica Cehă;
- articolul 4 din proiectul de acord Pakistan-Danemarca;
- articolul 2 din Acordul Pakistan-Franța;
- articolul 4 din Acordul Pakistan-Germania;
- articolul 4 din Acordul Pakistan-Grecia;
- articolul 4 din Acordul Pakistan-Ungaria;
- articolul VIII din Acordul Pakistan-Italia;
- articolul 4 din Acordul Pakistan-Luxemburg;
- articolul 4 din Acordul Pakistan-Malta;
- articolul 5 din proiectul de acord Pakistan-Țările de Jos;
- articolul IV din Acordul Pakistan-Polonia;
- articolul VIII din Acordul Pakistan-Portugalia;
- articolul IV din Acordul Pakistan-România;
- articolul 4 din Acordul Pakistan-Spania;
- articolul 4 din proiectul de acord Pakistan-Suedia;
- articolul 5 din Acordul Pakistan-Regatul Unit.

(c) Siguranță:

- anexa D la Memorandumul de înțelegere Pakistan-Austria;
- articolul V din Acordul Pakistan-Bulgaria;
- articolul V din Acordul Pakistan-Republica Cehă;
- articolul 16 din proiectul de acord Pakistan-Danemarca;
- articolul 8 din Acordul Pakistan-Grecia;
- articolul 5 din Acordul Pakistan-Ungaria;
- articolul II din Acordul Pakistan-Italia;
- articolul 6 din Acordul Pakistan-Luxemburg;
- articolul 5 din Acordul Pakistan-Malta;
- appendicele II la procesul-verbal convenit Pakistan-Țările de Jos din 25 martie 1997;
- articolul V din Acordul Pakistan-România;
- articolul 5 din Acordul Pakistan-Spania;
- articolul 16 din proiectul de acord Pakistan-Suedia.

(d) Tarife pentru transportul în cadrul Comunității Europene:

- articolul 9 din Acordul Pakistan-Austria;
 - articolul VIII din Acordul Pakistan-Bulgaria;
 - articolul VIII din Acordul Pakistan-Republica Cehă;
 - articolul 11 din proiectul de acord Pakistan-Danemarca;
 - articolul 6 din Acordul Pakistan-Franța;
 - anexa 4 la procesul-verbal convenit, încheiat la Bonn la 12 noiembrie 1998, aplicat provizoriu în cadrul Acordului Pakistan-Germania;
 - articolul 13 din Acordul Pakistan-Grecia;
 - articolul 9 din Acordul Pakistan-Ungaria;
 - articolul VI din Acordul Pakistan-Italia;
 - articolul 10 din Acordul Pakistan-Luxemburg;
 - articolul 9 din Acordul Pakistan-Malta;
 - articolul 6 din proiectul de acord Pakistan-Țările de Jos;
 - articolul VIII din Acordul Pakistan-Polonia;
 - articolul VI din Acordul Pakistan-Portugalia;
 - articolul IX din Acordul Pakistan-România;
 - articolul 9 din Acordul Pakistan-Spania;
 - articolul 11 din proiectul de acord Pakistan-Suedia;
 - articolul 7 din Acordul Pakistan-Regatul Unit.
-

ANEXA III

Lista celorlalte state menționate la articolul 2 din prezentul acord

- (a) Republica Islanda (în temeiul Acordului privind Spațiul Economic European);
 - (b) Principatul Liechtenstein (în temeiul Acordului privind Spațiul Economic European);
 - (c) Regatul Norvegiei (în temeiul Acordului privind Spațiul Economic European);
 - (d) Confederația Elvețiană (în temeiul Acordului între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian).
-

CONFERINȚA REPREZENTANȚILOR GUVERNELOR STATELOR MEMBRE

DECIZIA REPREZENTANȚILOR GUVERNELOR STATELOR MEMBRE

din 25 martie 2009

de numire a doi judecători la Curtea de Justiție a Comunităților Europene

(2009/303/CE, Euratom)

REPREZENTANȚII GUVERNELOR STATELOR MEMBRE ALE UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 223,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 139,

întrucât:

- (1) În conformitate cu prevederile tratatelor, o dată la trei ani are loc o înlocuire parțială a judecătorilor și a avocaților generali ai Curții de Justiție a Comunităților Europene.
- (2) Pentru perioada cuprinsă între 7 octombrie 2009 și 6 octombrie 2015, trebuiau numiți treisprezece judecători și patru avocați generali.
- (3) La 25 februarie 2009, Conferința reprezentanților guvernelor statelor membre a numit unsprezece judecători și patru avocați generali la Curtea de Justiție a Comunităților Europene pentru perioada menționată anterior.

- (4) Pentru a finaliza înlocuirea parțială a judecătorilor Curții de Justiție a Comunităților Europene, guvernele statelor membre ar trebui să numească încă doi judecători ale căror mandate actuale expiră la 6 octombrie 2009,

DECID:

Articolul 1

Dl Marko ILEŠIČ și dna Camelia TOADER sunt numiți judecători la Curtea de Justiție a Comunităților Europene pentru perioada 7 octombrie 2009-6 octombrie 2015.

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 25 martie 2009.

Președintele
M. VICENOVÁ

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 30 martie 2009

de numire a doisprezece membri ai Comitetului consultativ european pentru statistică

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/304/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Decizia nr. 234/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de instituire a Comitetului consultativ european pentru statistică și de abrogare a Deciziei 91/116/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (1) litera (a),

în urma consultării Consiliului,

în urma consultării Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Comitetul consultativ european pentru statistică este alcătuit din 24 de membri.
- (2) În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Decizia nr. 234/2008/CE, doisprezece membri sunt numiți de către Comisie, în urma consultărilor cu Parlamentul European și cu Consiliul.
- (3) Statele membre au pus la dispoziția Comisiei o listă de candidați cu un nivel înalt de calificare în domeniul statisticii.

- (4) La numirea celor doisprezece membri respectivi, Comisia face eforturi să garanteze că ei asigură o reprezentare echitabilă a utilizatorilor, a respondenților și a altor părți interesate din sectorul statisticilor comunitare (inclusiv comunitatea științifică, partenerii sociali și societatea civilă),

DECIDE:

Articolul 1

Persoanele enumerate în anexă sunt numite în cadrul Comitetului consultativ european pentru statistică, în calitate de membri, pentru o perioadă de cinci ani.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 30 martie 2009.

Pentru Comisie

Joaquín ALMUNIA

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 73, 15.3.2008, p. 13.

ANEXĂ

Karl Andrea FEMRELL

Ladislav KABÁT

Lea KAUPPI

Irena E. KOTOWSKA

Denise Anne LIEVESLEY

Hristina MITREVA

Luca PAOLAZZI

Robert ROCHEFORT

Julio RODRÍGUEZ LÓPEZ

Ineke STOOP

Hartmut TOFAUTE

Brendan WALSH
